

**TÄHTITOIMITTAJA SANNA OLKIUKKOLA VS. KUMME-
LIN JÄMÄVITSINIKKARI - HIKIPEDIAN TWITTER-TILIN
JOURNALISMIKRIITTISET DISKURSSIT**

Lauri Niemelä & Santeri Harju
Kandidaatintutkielma
Journalistiikka
Kieli- ja viestintätieteiden laitos
Jyväskylän yliopisto
Syksy 2022

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta Humanistis-yhteiskuntatieteellinen	Laitos Kieli- ja viestintätieteiden laitos
Tekijä Lauri Niemelä, Santeri Harju	
Työn nimi Tähtitoimittaja Sanna Olkiukkola vs. Kummelin jämävitsinikkari – Hikipedian Twitter-tilin journalismikriittiset diskurssit	
Oppiaine Journalistiikka	Työn tyyppi Kandidaatintutkielma
Aika Syksy 2022	Sivumäärä 45
Ohjaaja Mikko Villi	
Tiivistelmä Hikipedia on Wikipediaa parodioiva verkkosivu. Sen Twitter-tilin huumorisisällön joukossa on havaittavissa journalismikriittistä sisältöä, joissa hyödynnetään nettimeemejä ja satiirin keinoja. Yleisön esittämää journalismikritiikkiä ei sosiaalisen median kontekstissa ole tutkittu juurikaan. Sosiaalisen median kulttuuriin kuuluvat nettimeemit ja Hikipedian huumoritilin satiirinen ilmaisu mutkistavat journalismikritiikin analysointia, joten pyrimme ymmärtämään niitä diskurssianalyysia hyödyntäen. Twiiteissä esitetty kritiikki kohdistuu yksittäisten toimittajien ammattitaitoon, epäjohtonmuokaisuuteen ja argumentaatiotaitoihin. Lisäksi kritiikkiä suunnataan journalistisia työkäytäntöjä, kuten lähdekriittisyyttä ja uutiskriteereitä kohtaan. Lisäksi twiiteissä luodaan kuvaa kolumnisteista ylemmydentuntoisina ja etuoikeutettuina tyhjänpäiväisine kolumniaiheineen. Hikipedian Twitter-tili neuvottelee kritiikillään journalismin rajoja uudelleen pääasiassa eksklusiivistaen. Journalismin yleiskritiikkiin vertautuvat twiitit legitimoidaan osoittamalla protoammatillista ymmärrystä journalistisia työkäytäntöjä kohtaan.	
Asiasanat Hikipedia, Twitter, diskurssianalyysi, sosiaalinen media, journalismikritiikki, boundary work, journalismin rajatyö, satiiri, internetmeemit	
Säilytyspaikka Jyväskylän yliopisto	
Muita tietoja	

KUVIOT

Kuva 1: Aineisto, twiitti 24	1
Kuva 2: Esimerkki Virgin vs Chad -kuvamakrosta (kuva: DrCoeloCephalo, 2017).	18
Kuva 3: Esimerkki Me/ Also me -tekstirakenteesta (kuva: SCARAMUSSY LOCKDOWN [@sousukeyamazaki], 2015).....	19
Kuva 4: Aineisto, twiitti 16	31
Kuva 5: Aineisto, twiitti 23	32
Kuva 6: Aineisto, twiitti 1.	36
Kuva 7: Aineisto, twiitit 21 (keskimmäinen twiitti) ja 22 (alimmainen twiitti). .	38

TAULUKOT

TAULUKKO 1 Journalismin rajatyön typologia Carlsonin & Lewisin (2019, s.127) mukaan, vapaa käänös.	7
--	---

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	TEORIA JA KÄSITTEET	5
	2.1 Journalismin rajatyö.....	5
	2.2 Journalismikritiikki.....	8
	2.3 Twitter.....	13
	2.4 Meemit.....	16
	2.5 Satiiri.....	19
3	MENETELMÄ JA AINEISTO	22
	3.1 Diskurssianalyysi	22
	3.2 Aineisto.....	25
4	TULOKSET	28
	4.1 Suorat viittaukset henkilöihin.....	28
	4.2 Journalistiset käytännöt	34
	4.3 Kolumnistien karikatyyrit.....	37
5	POHDINTA.....	40
	LÄHTEET	46
	LIITTEET	52

1 JOHDANTO

18.8.2022, päivä pääministeri Sanna Marinin jauhojengi-kohun¹ alkamisen jälkeen, Iltalehti haastatteli nimetöntä äänitekniikan asiantuntijaa. Kyseinen asiantuntija oli tehnyt jauhojengi-kohun ytimessä olevalle videolle spektrianalyysin saadakseen selville, puhutaanko videolla jauhojengistä, jallujengistä vai jostain muusta. Asiantuntijan mukaan vastaus oli selvä: videolla huudetaan jauhojengiä (Vaismaa, 2022.)

Samana iltana Twitterissä julkaistiin seuraava twiitti:

Kuva 1: Aineisto, twiitti 24

---

¹ Pääministeri Sanna Marinin juhlista vuodetuista video- ja kuvamateriaalista 17. elokuuta 2022 alkanut mediakohu.

Kyseessä ei ole ensimmäinen kerta, kun @hikipediainfo-tili kritisoi journalismia huumorin keinoilla. Journalismikritiikki on Suomessa nykyään vähäistä, tai ainakin kritiikki on sen pirstaleisen luonteen vuoksi vaikeasti havaittavissa. Kritiikkiä ei esitetä enää keskitetysti, kuten kausittain vuoteen 2013 asti julkaistussa Journalismikritiikin vuosikirjassa, vaan kritiikki vaikuttaa levinneen yhä laajemmalle yleisönosastoon ja sosiaaliseen mediaan. Hikipedian Twitter-tili esittää journalismikritiikkiä sosiaalisen median kanava Twitterissä ja se vertautuu kritiikissään yleisöön, sillä se ei ainakaan nimeä itseään journalismin asiantuntijaksi, eikä tilin pääasiallinen sisältö siihen viitataakaan.

Yleisön esittämää journalismikritiikkiä on tutkittu suhteellisen vähän, ja tutkimus on kohdistunut paljolti medioiden kommenttikenttien ja muun yleisönosaston tutkimukseen. Yleisön esittämää journalismikritiikkiä ja journalismin rajojen uudelleenneuvottelua on vasta hiljattain alettu ymmärtää osana journalismin rajojen määrittelyä, on sitä siksi tärkeä tutkia lisää. Pyrimme kartoittamaan sosiaalisessa mediassa yleisön esittämää journalismikritiikkiä, sekä siihen liittyviä erityispiirteitä, kuten nettimeemejä. Tarkastelemme ilmiötä Hikipedian huumoriin keskittyvän Twitter-tilin kautta. Kandidaatintutkielmamme on siis tarkoitus lisätä ymmärrystä sosiaalisen median huumoritilin tavoista rakentaa journalismikriittisiä diskursseja, ja sen kautta ymmärtää somessa esitettävää journalismikritiikkiä laajemmin. Hikipedia on kiinnostava tutkimuskohde myös siksi, että kriitikkona se on monipuolinen, hyödyntää hyvin vapaasti internetmeemikulttuuria, parodiaa ja satiiria, ja on kritiikissään paikoin karkäs ja epäsuora. Vaikka tilin yleistäminen laajempaan yleisökritiikin ymmärrykseen on mahdotonta, auttaa sen analysoiminen ymmärtämään alati muuttuvaa sosiaalisen median kenttää journalismikriittisestä näkökulmasta. Tässä kandidaatintutkielmassa tutkimme diskurssianalyysin keinoin, millaista journalismikritiikkiä Hikipedian Twitter-tili esittää. Tarkastelemme diskursseja myös journalismin rajatyön käsitteen näkökulmasta. Tutkimuskysymyksemme ovat siis seuraavat:

Millaisia journalismikriittisiä diskursseja Hikipedia luo twiiteissään?

Miten Hikipedia neuvottelee journalismin rajoja uudelleen journalismikriittisissä twiiteissään?

Hikipedia on vuonna 2005 perustettu suomenkielinen verkkosivusto, joka parodioi internetissä toimivaa tietosanakirja Wikipediaa. Etusivullaan sivusto kertoo olevansa ”älyvapaa luulosanakirja, jonne kuka tahansa voi raapustaa” (Hikipedia, 2022a). Yksi sivuston tärkeimpiä ominaisuuksia on juuri se, että kuten Wikipediassakin, kuka tahansa pystyy muokkaaman tai luomaan uusia sivuja. Kuten Wikipedia, myös Hikipedia koostuu yksittäisistä sivuista, jotka ovat tietosanakirjan nimikkeiden digitaalisia vastineita. Toisin kuin Wikipedia, Hikipedia ei kuitenkaan pyri jakamaan paikkansapitävää tietoa: sivuston tarkoitus on viihdyttää huumorin keinoilla. Esimerkiksi Suomen vuosien 2011–2015 hallituksesta kertova sivu *Kataisen-Stubbin hallitus* alkaa seuraavasti:

Kataisen-Stubbin hallitus, vuoteen 2014 Kataisen hallitus, on Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) sponsoroima suomalainen viihdeohjelmaformaatti, jota tuotettiin vuosina 2011–2015 ja esitettiin tauotta kaikkialla valtakunnassa. Ohjelmassa seurataan sketsinäyttelijöiden yrityksiä johtaa kokonaista modernia valtiota hyvällä hallintotavalla. Ohjelma on rahoitettu täydellisesti verovaroin, mutta se sisältää myös tuotesijoittelua. (Hikipedia, 2020.)

Vastaavanlaisia Wikipediaa parodioivia sivuja on muitakin useilla eri kielillä. Kenties tunnetuin näistä on englanninkielinen Uncyclopedia. Parodiasivut ovat kuitenkin itsenäisiä sivustojaan, eivät sisarsivustoja.

Hikipedian suosion kehitystä on vaikeaa mitata, koska lukijamääristä ei ole saatavilla dataa. Paras indikaattori sivuston suosiosta lienee sivujen muokkausten määrä. Eniten

muokkaamista tapahtui noin vuosina 2006–2010, joten voidaan olettaa, että myös lukijamäärän huippu sijoittuu noihin vuosiin. Sivuston aktiivisuus on laskenut huippuajoista huomattavasti (Hikipedian Twitter-tilin ylläpitäjät, henkilökohtainen viestintä, 10. marraskuuta 2022.) Sivustolla on hieman yli 11 200 rekisteröitynyttä käyttäjää. Vuoden 2022 lokakuun puolivälissä näistä käyttäjistä vain 42 on aktiivisia (Hikipedia, 2022c). Aktiivisiksi käyttäjiksi lasketaan kaikki, jotka ovat tehneet jonkun toiminnon viimeisen 30 päivän aikana.

Vuoden 2014 tammikuusta alkaen Hikipedialla on ollut Twitter-tili @hikipediainfo, jota käyttää kolme Hikipedian sivuston ylläpitäjää (Hikipedia, 2021b). Kuten emosisivustokin, myös Twitter-tilin tarkoitus on viihdyttää. Tilillä jaetaan lähinnä huumoria, vitsejä ja meemejä. Tilillä on noin 6800 seuraajaa. Vertailun vuoksi eräällä toisella huumoritulilla Aleksis Sappikivellä (@Sappikivi) seuraajia on noin 7500 ja huumorisisältöä jakavalla toimittajalla Toivo Haimilla (@toivohaimi) noin 14 600.

Hikipediaa voi pitää aktiivisena twiittaajana. 2022 elokuun aikana tili twiittasi yhteensä 180 kertaa, eli keskimäärin noin 5,8 kertaa päivässä. Luku sisältää niin tilin itse kirjoittamat twiitit kuin myös uudelleentwiittaukset, sitaattitwiitit ja vastaukset muiden käyttäjien twiitteihin.

Seuraavassa luvussa käymme läpi aiheeseemme liittyvää aiempaa tutkimusta. Sen jälkeen esittelemme tutkimusmetodiamme ja aineistoamme, jonka jälkeen käymme läpi tutkimuksessa saamamme tulokset. Viimeisenä liitämme tuloksia laajempaan teoreettiseen kehykseen ja esittelemme mahdollisia jatkotutkimusaiheita.

2 TEORIA JA KÄSITTEET

Teemme tässä luvussa katsauksen journalismin rajatyöhön (boundary work), journalismikritiikkiin, Twitteriin, internetmeemeihin, sekä satiiriin liittyvään tutkimukseen. Analyysimme kannalta oleellisimpia ovat journalismikritiikin ja journalismin rajatyön käsitteet. Ne kytkeytyvät tiiviisti yhteen, sillä journalismikritiikki on oleellinen keino neuvotella uudelleen journalismin rajoja.

Aineistomme analysoimiseksi on kuitenkin ymmärrettävä myös Twitteriä, internetmeemejä ja satiiria. Twitterin ymmärtäminen on aineiston analysoinnin kannalta tärkeää, jotta voimme ymmärtää palvelussa esitettyä journalismikritiikkiä ja sen roolia journalismin rajatyössä. Lisäksi internetmeemien ymmärtäminen on oleellista, jotta kritiikki on kokonaisuudessaan ymmärrettävää. Twiittien satiirisen luonteen vuoksi käsittelemme myös satiiriin liittyvää kirjallisuutta ja sen suhdetta journalismiin.

2.1 Journalismin rajatyö

Journalismin rajatyön käsite (boundary work), tarkoittaa ajatusta journalismista merkityskamppailuana, jossa eri toimijat määrittelevät journalismia samanaikaisesti jatkuvasti uudelleen (Carlson & Lewis, 2019, s. 125). Käsite vaikuttaa nojaavan vahvasti

sosiaalisen konstruktionismin tietoteoriaan, jossa kielen ajatellaan aktiivisesti tuottavan sosiaalista todellisuutta (Jokinen ym., 2004, s. 9).

Rajatyön käsite pohjaa tieteesosiologi Thomas Gierynin (1983, ss. 791–792), määritelmään tieteentekijöiden rajatyöstä tiedontuottajina, ja Gieryn jakaa ne kolmeen ulottuvuuteen: laajentaminen, rajaaminen ja autonomian puolustaminen. Tieteentekijät erottautuivat rajatyön avulla Gierynin mukaan tiedontuottajina muista toimijoista, kuten uskonnollisen tai vaihtoehtotieteellisen tiedon tuottajista. Rajatyössä siis tehdään aktiivisesti eroa toimijoihin, jotka halutaan rajata tieteen ulkopuolelle. Siinä missä rajaamisella tarkoitetaan vaikkapa uskonnollisen tiedontuotannon sulkemista tieteen tiedontuotannon ulkopuolelle, autonomian puolustamisessa on kyse alaa aktiivisesti uhkaavien toimijoiden tunnistamisesta ja poisrajaamisesta. Esimerkiksi tieteellisen tiedontuotannon kohdalla on relevanttia pohtia, onko muun muassa feministisen tutkimuksen objektiivisuuden ihanteen kyseenalaistaminen uhka tieteelliselle tiedontuotannolle, vai tervetullut hegemonista ideaalia kyseenalaistaa rajojen uudelleen neuvottelua.

Journalismin rajatyössä sovelletaan Gierynin kolmijakoa, kun arvioidaan, miten jatkuvasti muuttuvan journalismin kentän rajoja neuvotellaan. Journalismin tutkijat Carlson ja Lewis (2019, ss. 125–127) ovat hahmotelleet journalismin rajatyötä peilamalla Gierynin kolmijakoa edelleen toimijoihin, käytäntöihin ja ideaaleihin (Taulukko 1). Journalismin rajatyö on siis jatkuvaa määrittelyä siitä, mitä journalismi on, millaiset arvot sitä ohjaavat ja millaiset toimijat sitä tuottavat.

TAULUKKO 1 Journalismin rajatyön typologia Carlsonin & Lewisin (2019, s.127) mukaan, vapaa käännös.

	Laajentaminen	Rajaaminen	Autonomian puolustaminen
Toimijat	Journalisteiksi luettavat toimijat	Toimijat, joita ei hyväksytä journalisteiksi	Journalismia uhkaavat toimijat
Käytännöt	Journalistisiksi luettavat käytännöt	Käytännöt, joita ei hyväksytä journalistisiksi	Journalismia uhkaavat käytännöt
Ideaalit	Journalistiset arvot, uskomukset tai ideat	Journalismin ulkopuolelle rajatut arvot, uskomukset tai ideat	Journalismia uhkaavat arvot, uskomukset tai ideat

Carlsonin ja Lewisin (mp.) typologiassa journalismin rajatyötä arvioidaan siis eri ulottuvuuksissa. Esimerkiksi sosiaalisen median vaikuttajia voisi tarkastella paitsi toimijoina, myös käytäntöjen ja arvojen näkökulmasta: onko sosiaalisen median vaikuttaja automaattisesti rajattava journalististen toimijoiden ulkopuolelle, vai voiko vaikuttaja olla uhka alalle. Jos vaikuttajan sisällöntuotannon käytännöt ja arvot asettuvatkin journalismille tyypillisiin uomiin, voi ehkä toimijan epäkonventionaalisuus alan perinteiden näkökulmasta olla helpommin sulatettavaa. Toisaalta jos analysoidaan toimittajaksi valmistuneen henkilön perinteisiä käytäntöjä, mutta alan vastaisia tai sitä uhkaavia arvoja, voidaan pohtia, onko tällainen toimija tittelistään huolimatta vakavasti otettava journalisti.

Alan ammattilaisina journalisteilla on periteisesti ajateltu olevan erillisoikeus tehdä journalismin rajatyötä (Kananovich & Perreault, 2021, s. 334). Yleisön roolia journalismin rajatyössä on viime aikoina alettu ymmärtää enemmän. Tarkastellessaan journalistisia verkkojuttuja kommentoivaa yleisöä Kananovich ja Perreault (2021, ss. 326–327) tunnistavat journalistisia verkkojuttuja kommentoivien nojaavan kolmeen retoriseen strategiaan: (1) omaan muodolliseen asiantuntemukseen, (2) omaan kokemusasian-

tuntijuuteen, tai (3) protoammattillisuuteen, eli (tässä tapauksessa journalistisen) ammatillisuuden peruspiirteiden ymmärtämiseen. Rajatyön määritelmä on siis liudentunut koskemaan myös journalistien ja journalismin tutkijoiden ulkopuolelle, mutta yleisön on journalismikritiikin ja rajatyön kohdalla osoitettava legitimizeettinsä, jotta argumentit otetaan vakavasti.

Kun Carlsonin ja Lewisin (2019, ss. 125–127) typologiaa sovelletaan yleisön esittämään journalismikritiikkiin ja sen kautta tehtävään rajatyöhön, on selvää, että yleisö suljetaan journalististen toimijoiden ulkopuolelle, mutta on toinen kysymys, onko yleisöllä journalismin käytäntöjä ja arvoja uhkaava vai kenties niitä vahvistava rooli.

2.2 Journalismikritiikki

Journalismikritiikillä tarkoitetaan esimerkiksi kirjoituksia ja muita tekstejä, joissa arvioidaan journalistisia sisältöjä kriittisesti. Journalismikritiikki on myös journalismin rajatyön kannalta merkittävää neuvottelua siitä, millainen journalismi on laadukasta ja mikä ei ole journalismia lainkaan.

1990-luvulta alkaen journalismikritiikissä on tarkasteltu journalismia ja mediaa todellisuuden tuottajana, eli siinä on otettu sosiaalisen konstruktionismin näkökulma. Ennen kyseistä käännettä kritiikki kohdistui journalismin heijastaman todellisuuskuvan harhaisuuteen, eli sen ei nähty heijastavan todellisuutta riittävän hyvin. (Väliverronen & Raittila, 1998, s. 1.) Tämä on nähtävissä esimerkiksi tutkija Tarmo Malmberg journalismikritiikkiä käsittelevässä teoksessa, jossa journalismi määritellään tietona maailmasta. Hänen mukaansa voidaan ”totuusteoreettisessa mielessä kysyä, pitääkö se paikkansa, so. Ilmaiseeko journalistinen teksti jotain mikä on.” (Malmberg, 1984, s. 45.)

Esittelemme kuitenkin Malmbergin kuvauksen journalismikritiikistä, sillä se on monella tapaa myös lähellä uudemmassa tutkimuksessa havaittavaa journalismikritiikin kuvausta. Malmbergin määritelmässä journalismikritiikki jaetaan kolmeen tasoon: teksti-, käytäntö- ja kulttuurikritiikkiin. Hän käsittelee journalismikritiikkiä journalistiikan näkökulmasta, tieteen praktisena välineenä. Hänen mukaansa journalismikritiikin tehtävä on kertoa, millaista journalismin tulisi määritelmällisesti olla. (Malmberg, 1984, ss. 38-39.)

Koska Malmbergin käsitys journalismikritiikistä on hyvin tutkijalähtöinen, vertaamme sitä yleisön esittämän journalismikritiikin kolmijakoon, jonka journalismin tutkijat Ahva, Heikkilä, Siljamäki ja Valtaoja (2011, s. 11) esittävät. He jakavat yleisön esittämän journalismikritiikin myös kolmeen tasoon: normikritiikkiin, käytäntöjen kritiikkiin ja rakennekritiikkiin. Tämä jako muistuttaa jonkin verran Malmbergin määritelmää.

Malmbergin (1984, ss. 41–42) mukaan journalismikritiikin ensimmäisellä tasolla, tekstikritiikissä journalismia tarkastellaan yksittäisten tekstien kautta, mutta niiden ajatellaan olevan vain osia journalistisesta intertekstuaalisesta jatkumosta. Jokainen juttu on siis osa laajempaa kokonaisuutta, eli esimerkiksi yksittäinen uutinen on aina osa aiempien ja tulevien uutisten ja muiden tekstien muodostamaa journalistista keskustelua. On kiinnostavaa, että Malmbergin käsityksessä on paljon sosiaalisen konstruktionismin piirteitä, vaikka hänen teoriansa nojaakin referentiaaliseen tietoteoriaan, jossa kielen ajatellaan olevan todellisuuden mahdollisimman tarkkaa kuvaamista.

Tutkijalähtöisestä näkökulmasta huolimatta Malmbergin mukaan journalismi myös itsessään toimii myös journalismikritiikkinä, mutta samalla sivuuttaa joitakin kriittisiä näkökulmia. Irralliset jutut eivät Malmbergin mukaan ole hedelmällisiä tekstikritiikin kohteita, sillä vaikka juttu olisi journalistisesti hyvä, se voi olla osa huonoa kokonaisuutta, tai toisinpäin. (Malmberg, 1984, ss. 40–43.)

Ahvan ym. (2011, ss. 12–13) määritelmässä journalismikritiikin ensimmäinen taso keskittyy tekstin sisällön sijaan sen taustalla vaikuttavaan periaatteelliseen tasoon. Yleisö voi kritisoida vaikkapa uutista siitä, että sen käsittelemä aihe ei ole enää ajankohtainen, eli ei täytä uutisen ajankohtaisuuden normia. Lukijat ovat kriittisiä uutisten relevanssista, ja aihevalinnat tulisi perustella läpinäkyvästi (Ahva ym., 2011, ss. 20–21).

On kiinnostavaa, että siinä missä Malmberg ei pidä yksittäisiä juttuja tekstikritiikin kannalta hedelmällisinä kohteina, Ahvan ym. normikritiikissä voidaan periaatteessa keskittyä vain yhden jutun sisältöön siitä näkökulmasta, onko se tehty journalististen normien mukaisesti vai ei. Normikritiikki onkin hyvin lähellä myöhemmin Carlsonin ja Lewisin (2019, s. 127) tekemää hahmotteleman journalismin rajatyön ideaaleja tarkastelevaa ulottuvuutta.

Molemmissa määritelmissä kritiikin toinen ulottuvuus liittyy journalismin käytäntöihin. Malmbergin (1984, s. 51) näkökulmassa on oleellista huomioida myös käytäntöjen intertekstuaalinen luonne, sillä journalistisia käytäntöjä tarkastellaan yhtäältä journalistien tekemän journalistisen työn kautta, toisaalta journalistisen intertekstuaalisen jatkumon ohjaamana ja rajoittamana toimintana. Journalistinen työ käytäntöineen noudattaa siis tiettyjä normeja, mutta osaltaan tämä johtuu siitä, että journalistit tulevat noudattaneeksi ohjeita ikään kuin automaattisesti, kun uudelleentuottavat journalistisen tekstin jatkumoa. Kun journalistiset käytännöt ohjaavat tekemään juttuja samanlaisella logiikalla kuin aiemmin on tehty, osana intertekstuaalista jatkumoa, olisi kiinnostavaa tarkastella myös sitä, miten journalismi itsessään toimii kritiikkinä ja millaisia asioita jätetään kritisoimatta osittain näiden käytäntöjen vuoksi. Ainakin hegemonisoituneet, eli itsestäänselvyyksinä pidetyt näkökulmat ja esitystavat on oletettavasti vaikea ottaa kritiikin kohteeksi journalistisissa teksteissä itsessään, sillä jo niiden huomaaminen on vaikeaa niiden arkipäiväistyneen luonteen vuoksi (ks. esim. Jokinen ym., 2004, s. 81).

Yleisökritiikissä journalistisia työkäytäntöjä arvioidaan luonnollisesti valmiiden journalististen juttujen perusteella, sillä lopputuote on se, mitä yleisö jutusta näkee. (Ahva ym., 2011, ss. 12–13.) Esimerkiksi lähdekriittisyys on kiinteästi journalismiin liitetty normi, ja kritiikki voi kohdistua välinpitämättömältä vaikuttavaan suhtautumiseen haastateltaviin tai vaikkapa tasapuolisuusharhan ylläpitämiseen keskusteluohjelmissa. Käytäntöjen kritiikki kytkeytyy kuitenkin osaltaan vahvasti myös normikriittiseen ulottuvuuteen, sillä journalistiset käytännöt pohjautuvat usein journalistisiin normeihin ja eettisiin arvoihin.

On kuitenkin huomioitava, että yleisön esittämässä kritiikissä ymmärrys journalistista työkäytänteistä on alan ammattilaisiin tai tutkijoihin verrattuna hyvin eritasoista, ja yleisön käytäntöihin keskittyvä kritiikki voi kohdistua hyvin selkeisiin epäkohtiin, mutta myös nousta väärinymmärryksestä.

Journalismikritiikin kolmannella tasolla kohdistetaan katse laajemmin yhteiskuntaan. Malmbergin mukaan (1984, s. 60) journalismin kulttuurikritiikki vaatii ymmärrystä siitä kulttuurisesta viitekehuksesta, jossa kohteena oleva teksti tai intertekstuaalinen kokonaisuus on tuotettu. On siis eri asia arvioida suomalaisen ja vaikkapa yhdysvaltalaisen journalismin sisältöjä, sillä niiden kulttuurinen viitekehys eroaa toisistaan oleellisesti. Myös journalismin sisäinen kulttuurinen viitekehys on oleellinen elementti, ja journalismin erilaiset tekstilajit, kuten kolumnit ja uutiset ovat kritiikin kannalta hyvin erilaisia kohteita. Ei olekaan olemassa vain yhtä journalismin kritiikin arkityyppiä, vaan erilaisia journalismin tyypejä tulee kritikoida erilaisista lähtökohdista (Malmberg, 1984, s. 65).

Yleisön esittämän journalismikritiikin kolmas taso, rakennekritiikki on verrattavissa Malmbergin kulttuurikritiikkiin. Rakennekritiikin kohteena ovat journalismin rooli hegemonisten totuuksien luomisessa (Ahva ym., 2011, ss. 12–13). Journalismilla on siis tämän käsityksen mukaan valtaa vaikuttaa yhteiskunnassa rakenteellisen tason

itsestäänselvyyksiksi nouseviin totuuksiin. Ahvan ym. kyselyssä yleisön esittämään rakennekritiikkiin suhtauduttiin toimituksissa ”hiukan teknisesti”: journalismin kytkeytymiseen yhteiskunnalliseen valtakoneistoon, eli rakenteisiin kohdistuva kritiikki nähtiin puolueellisena ja vinoutuneina, jos palautteesta on ”tunnistettavissa jokin yhteiskunnallinen intressi”. Kyseisen tutkimuksen osalta vaikuttaa siltä, ettei toimituksissa oteta kovinkaan hyvin kansalaisten esittämää rakennekritiikkiä vastaan. (Ahva ym., 2011, s. 22.)

Molempien määritelmien mukaan journalismikritiikin ulottuvuudet ovat selvästi osittain päällekkäisiä. Journalistisiin käytäntöihin vaikuttaa oleellisesti kulttuurinen viitekehys, sillä se, millaisia aiheita pidetään relevantteina toimituksessa tai yhteiskunnassa laajemmin vaikuttaa siihen, millaiset tekstit lopulta tulevat kritiikin kohteeksi ja millaiset jäävät käsittelemättä.

Journalismikritiikkiä Suomessa on esitetty muun muassa Media & viestintä -lehden julkaisemassa Journalismikritiikin vuosikirjassa vuoteen 2013 saakka. Nykyään journalismia arvioidaan myös muun muassa Medialiiton vuosittain järjestämässä paikallismediakilpailussa ja kaupunkimediakilpailussa. Journalismikritiikkiä eivät kuitenkaan esitä vain journalismin tutkijat, vaan myös yleisöllä on roolinsa. Vaikka yleisöllä ei useinkaan ole samanlaista ymmärrystä journalistisesta työprosessista kuin alan ammattilaisilla, eikä journalismikritiikki aina yllä kritiikin standardeihin (Zirugo, 2021, s. 284), myös yleisö tekee aktiivista rajatyötä journalismikritiikin avulla (Kananovich & Perreault, 2021, ss. 334–335).

Yleisökritiikkiä esiintyy muun muassa yleisönosastokirjoituksissa, mutta myös sosiaalisessa mediassa. Nämä kanavat ovat kritiikin kannalta hyvin erilaisia, sillä yleisönosastoon liittyy journalistinen portinvartijuus, sillä julkaisu päättää, mitä sivuillaan julkaisee. Myös suomalaisen verkkojournalismin kommenttipalstat

vaativat moderointia, sillä julkaisu on myös aina vastuussa siitä, ettei julkaise lainvastaista sisältöä.

2010-luvulla sosiaalinen media, blogit ja internet laajemmin ovat mahdollistaneet journalismi- ja mediakritiikin kentällä uudenlaisen tavallisten kansalaisten kriitikkojoukon muodostumisen (Vehkoo, 2012, s. 5). Suuri osa lukijakritiikistä oli vuonna 2011 Ahvan ym. (2011, ss. 22–23) mukaan internetissä, ja sitä esittivät nuoret. Internetin muodostamaa yksilöiden verkostoa on kuvattu viidenneksi jopa valtiomahdiksi, jossa journalismin kentälle tulevat bloggaajat, nettiuutisten tekijät ja Wikipedia-kirjoittajat (Dutton, 2009, s. 14).

Internetissä journalismikritiikki voi kuitenkin olla entistä pirstaleisempaa. Kukin sosiaalisen median kanava toimii omalla logiikallaan, ja kun yksilöt voivat esittää journalismikritiikkiä omalla nimellään, voi sosiaalisessa mediassa myös kritisoida nimimerkin takaa. Tutkimuskohteemme @hikipediainfo on hyvä esimerkki nimimerkin takaa esitetystä kritiikistä, mutta sosiaalisen median kanavien erilaisten logiikoiden myötä esimerkiksi Instagram-käyttäjä @sodomatalo kritisoi mediaa hyvin eri tavoin kuin Hikipedian Twitter-tili. Näiden esimerkkien tarkasteleminen vaatii uudenlaisia lähestymistapoja. Kun journalismikritiikkiä tarkastelee, on erityisesti kulttuurikritiikissä (Malmberg, 1984) ja rakennekritiikissä (Ahva ym., 2011) journalismin ja yhteiskunnan kulttuurisen viitekehyksen lisäksi huomioitava myös se kulttuurinen viitekehys, jota journalismikritiikin julkaisualusta ja julkaisija edustavat.

2.3 Twitter

Vuonna 2006 perustetulla sosiaalisen median alusta Twitterillä on merkittävä rooli politiikassa ja journalismissa, vaikka se ei ole sosiaalisen median palveluista todella-

kaan suosituin. Kaikki twiitit ja tilit ovat lähtökohtaisesti julkisia, eikä käyttäjien tarvitse erikseen pyytää tilien seuraamista (Isotalus ym., 2018, s. 9.) Twitterissä on kuitenkin mahdollisuus lukita tili pelkästään hyväksytyjen seuraajien nähtäväksi, mutta esimerkiksi toimittajien ja poliitikkojen ei välttämättä näkyvyyden kannalta ole järkevää lukita tiliään ainakaan pitkäksi aikaa. Suomessa Twitteriä pidetään usein ”eliitin somena” (Isotalus ym., 2018, s. 9). Twitterissä onkin havaittavissa suomalaisten poliitikkojen ja toimittajien muodostama ”virtuaalinen eliitti” (Ruoho & Kuusipalo, 2018, s. 52). Isotalus, Jussila ja Matikainen (2018, s. 25) kiinnittävät huomiota siihen, että Twitteristä puhuminen eliitin alustana saattaa luoda illuusiota Twitteristä merkittävänä sosiaalisen median alustana. Twitterin käsittäminen eliitin sosiaalisena medianana siis itsessään luo Twitteristä käsitystä eliitin sosiaalisen median alustana.

Twitter on organisaatioille keskeinen paikka rakentaa brändiään. Sosiaalisessa mediassa kuitenkin myös yleisö on muuttunut sisällön tuottajaksi, jonka vuoksi organisaatioilla on aivan uudenlainen tarve hallita heidän brändistään käytävää keskustelua. Voidaan sanoa, että yleisön muuttuneen roolin myötä organisaation brändinmuodostus ei ole enää vain organisaation itsensä hallussa. Twitterillä onkin merkittävä rooli erityisesti negatiivisten huhujen leviämisessä. On erityisen kiinnostavaa, että vahvat brändit ovat heikkoja brändejä alttiimpia kritiikille sosiaalisessa mediassa (Virolainen & Luoma-aho, 2018, ss. 152–158.) Vaikka Mia Virolainen ja Vilma Luoma-aho viittaavatkin organisaatioihin yleisellä tasolla, voitaneen olettaa tämän koskevan myös uutismedioita ja niiden brändejä.

Brändit voivat esimerkiksi luoda inhimillistä mielikuvaa itsestään allekirjoittamalla twiittinsä työntekijöidensä etunimillä (Virolainen & Luoma-aho, 2018, ss. 156–157). Moni toimittaja käyttää Twitteriä omalla nimellään ja kokonaan omalla tilillään, usein siten, ettei toimittajan työnantaja ole tilin ylläpitämisessä mukana eikä toimittaja siis virallisesti edes edusta työnantajaansa alustalla. Toimittajat käyttävät Twitteriä siis

paljon nimenomaan henkilöbrändäyksessä ja tuovat esille omaa persoonaansa (Matikainen & Villi, 2018, ss. 199–201.) Tietyssä mielessä toimittajien tapa käyttää Twitteriä on siis brändeihin verrattuna päinvastainen: sen sijaan, että taustalla oleva organisaatio loisi itsestään mielikuvaa esiintymällä työntekijöidensä nimillä, toimittajat esiintyvät henkilökohtaisesti omina itsenään jättäen työnantajansa taustalle ja brändäten itseään eivätkä organisaatiota. On myös mahdollista, että työnantajan mainitseminen toimittajan Twitter-tilillä lisää hänen uskottavuuttaan keskusteluissa ja on osa toimittajan omaa henkilöbrändäystä urallaan. Matikaisen ja Villin (2018, ss. 198–200) mukaan toimittajat käyttävät Twitteriä myös monin muin eri tavoin: usein toimittajat mainostavat alustalla omia juttujaan ja avaavat jutuntekopro sessia. Lisäksi Twitteristä muun muassa etsitään juttuideoita ja keskustellaan yleisön kanssa.

Vaikka toimittajat esiintyvätkin usein omilla tileillään, kaikki eivät suhtaudu Twitteriin samalla tavalla. Twitterissä aktiiviset toimittajat suhtautuvat palautteeseen epäaktiivisia toimittajia paljon suopeammin ja keskustelevat muiden kanssa heitä mieluummin (Matikainen & Villi, 2018, s. 201.) Tämä on varsin loogista:

Vuorovaikutteisuudesta ja itsensä brändäyksestä alun alkaen kiinnostuneet toimittajat hakeutuvat Twitteriin oletettavasti muita hanakammin, eivätkä he ole vasta Twitterissä toimiessaan oppineet arvostamaan vuorovaikutusta yleisön kanssa... (emt, ss. 201–202)

Mediaorganisaatiot suhtautuvat Twitteriin selkeästi eri tavalla kuin yksittäiset toimittajat. Uutisorganisaatiot käyttävät Twitteriä vain yksisuuntaisen joukkoviestinnän yhtenä alustana, eivätkä juurikaan keskustele muiden käyttäjien kanssa. Organisaatiot myös suhtautuvat journalistisiin perinteisiin yksittäisiä toimittajia konservatiivisimmin ja pitävät tiukasti kiinni objektiivisuudesta ja portinvartijuudesta. (Matikainen & Villi, 2018, ss. 203–204.)

2.4 Meemit

Koska internetin ja sosiaalisen median kulttuurissa internetmeemeillä on niin suuri merkitys, käsitteen ymmärtäminen on tutkimuskohteemme kannalta hyvin oleellista. Tässä alaluvussa esittelemme ja käsittelemme internetmeemin käsitettä. Hikipedia käyttää meemejä usein Twitter-tilillään. Netteimeemejä on sekä Hikipedian itse kirjoittamissa, että uudelleentwiittaamissa twiiteissä.

Internetmeemien tarkka määrittely on vaikeaa niiden monimuotoisuuden vuoksi (Vainikka, 2016, s. 61). Ongelmaa mutkistaa lisäksi se, että internetmeemeihin viitataan usein vain meemienä, joka kuitenkin tarkoittaa laajempaa kulttuurista konseptia. Evoluutiobiologi Richard Dawkins kehitti meemin käsitteen vastineeksi geenikeskeiseen evoluutioon. Alun perin meemin käsite oli kulttuurinen vastine geenille. Meemit ovat siis yksittäisiä ideoita tai käyttäytymismalleja, jotka pyrkivät leviämään henkilöltä henkilölle selviytyäkseen (Shifman, 2014, s. 9; Vandelanotte, 2021, s. 161; Wiggins & Bowers, 2015, ss. 1888–1889.) Wigginsin ja Bowersin (2015, s. 1889) mukaan Dawkinsin määritelmän meemit ovat pohjimmiltaan itsekkäitä:

[Memes] are inherently selfish and virulent, competing to infect individual minds and use those minds as vehicles for replication.

Esimerkeiksi sloganit, muoti ja opitut taidot ovat meemejä (Wiggins & Bowers, 2015, s. 1889).

Netteimeemeihin liittyy mukaan olennaisesti se, että ne eivät ole vain yksittäisiä humoristisia vitsejä, vaan ne yhdessä muodostavat laajemman ryhmän, tietynlaisen genren, jolla on omat sääntönsä ja konventionsa. Tämä genre syntyy osallistavasta digitaalisesta kulttuurista, joka tarkoittaa internetkulttuuria, jossa on suhteellisen helppoa

luoda ja jakaa luomuksia, ja jossa siihen jopa kannustetaan. (Wiggins & Bowers, 2015, ss. 1889–1891.)

Vandelanotte (2021, s. 161) kiinnittää huomiota siihen, että nykyisenkaltaiset nettimeemit eivät enää leviä ilman aktiivista ihmisten interventiota, vaan ihmisaivojen luovuus on nettimeemien ymmärtämisen keskiössä. Internet-yhteisöjen jäsenet eivät siis vain levitä nettimeemejä, vaan jatkuvasti muokkaavat ja ottavat osaa niiden kehitykseen (emt.) Wiggins ja Bowers (2015) rakentavat internetmeemin syntymisestä myös kolmiportaisen prosessin, joka alkaa levitettävästä mediasta (esimerkiksi kappaleen Dragostea Din Tei musiikkivideo) ja päättyy emergentin meemin vaiheen (Gary Bolsman lipsync-video kyseisestä kappaleesta) kautta täysikasvuiseen meemiin (Bolsmanin videosta tehdyt uudelleenmiksaukset).

Nettimeemit kannattaa nähdä aiemmin mainitun osallistavan digitaalisen kulttuurin artefakteina. Vaikka nettimeemit ovatkin digitaalisia luomuksia, ne ovat olemassa myös ihmisten mielissä. Lisäksi nettimeemeillä on sekä kulttuurisia että sosiaalisia ominaisuuksia, jotka mahdollistavat nettimeemien jatkuvan uudelleenluomisen. Meemien ymmärtäminen artefakteina alleviivaa sekä tätä että sitä, että niitä sekä luodaan että kulutetaan tarkoituksenomaisesti. (Wiggins & Bowers, 2015, s. 1891.)

Wiggins ja Bowers (2015) keskittyvät artikkelissaan kahden eri nettimeemin, Numa Numa -videon (eli aiemmin mainittu Dragostea Din Tei -musiikkivideosta kehittynyt täysikasvuinen meemi) ja The Most Interesting Man in the World -kuvamakron, kuvaamiseen. Kuvamakro on laaja kattokäsite kuville, joihin on liitetty tekstiä humoristisen lopputuloksen saavuttamiseksi (Image Macros, 2020). Molemmat Wigginsin ja Bowersin esimerkeistä ovat kuitenkin suhteellisen vanhoja nettimeemejä, jotka alkavat olla harvinaisempia. Twiiteissään Hikipedia käyttää enemmän uudempia netti-

meemejä, kuten Virgin vs. Chad -kuvamakroa (kuva 2). Kyseisessä makrossa verrataan keskenään huonon itsetunnon omaavaa neitsyttä ("Virgin") ja itsevarmaa "Chadia" (Virgin vs. Chad, 2022).

The "VIRGIN" Mario

The CHAD Wario

Kuva 2: Esimerkki Virgin vs Chad -kuvamakrosta (kuva: DrCoeloCephalo, 2017).

Vandelanotte (2021) kuvaa esimerkinomaisesti myös uudempia kuvamakroja ja konstruktioita, kuten erilaisia Me / Also me -tekstirakenteita (kuva 3), jossa ensimmäinen lause kertoo jotain puhujasta, ja toinen lause on näennäisessä ristiriidassa ensimmäisen lauseen kanssa. Vandelanotte (2021, s. 184) argumentoi myös näiden tekstiraken-

teiden olevan nettimeemejä. Tämä on tutkielmamme kannalta merkittävää, sillä ehdottomasti suurin osa Hikipedian twiiteistä ovat täysin tekstipohjaisia, mutta monessa on havaittavissa nettimeemejä muistuttavia tekstirakenteita.

SCARAMUSSY LOCKDOWN

@sousukeyamazaki

me: ITS SO HOT TODAY WTFUCK IM GOING TO MELT I AM DYING LORD SAVE ME

also me: (JUGS DOWN A 2 CUPS OF FRESHLY MADE HOT BLACK COFFEE)

3:22 AM · Mar 30, 2015

Kuva 3: Esimerkki Me/Also me -tekstirakenteesta (kuva: SCARAMUSSY LOCKDOWN [@sousukeyamazaki], 2015).

2.5 Satiiri

Koska Hikipedia on Wikipediaa parodioiva sivusto, ei ole yllättävää, että myös sen twiitit hyödyntävät parodiaa ja sen sukulaislajeja. Aineistomme twiiteistä useassa on etenkin satiirisia piirteitä, joten myös satiirin käsitteen määrittäminen on oleellista.

Satiiri on tyylikeino, jossa kohdetta käsitellään kriittisesti ja huumorin keinoja hyödyntäen. Satiirilla ei ole yhtä muotokieltä, vaan pastissin ja parodian tavoin se lainaa muotonsa usein kohteeltaan. Kuitenkin sen sävy ja tarkoitus on tyypillisesti pilkallinen ja kriittinen, ja siihen liittyy kärjistävä henkilökuvauksia ja kohteen naurettavien piirteiden korostaminen. (Kivistö & Ikonen, 2007, ss. 9–10.) Satiiri on kiinnostava kritiikin

muoto, sillä siinä nojataan sekä huumoriin että fiktiivisen maailman luomiseen, mutta on ennen kaikkea sävyltään kriittinen ja vakava (Kivistö & Ikonen, 2007, s. 15).

Siinä missä parodia ja etenkin pastissi säilyttävät kohdetekstinsä rakenteen (Pakankoski, 2007, s. 240), satiiri voi poiketa kritisoimansa kohteen muotokielestä, tai lainata jotain toista muotoa. Satiiri ei siis useinkaan kommentoi tekstilajia itsessään, vaan voi hyödyntää vaikkapa journalismin tyyliä kommentoidessaan politiikan tapahtumia. Journalismin keinoja satiirissa hyödyntävät esimerkiksi uutissatiirit, kuten suomalaiset Noin Viikon Uutiset ja Noin Viikon Studio sekä yhdysvaltalainen Saturday Night Live. Ne eivät kuitenkaan varsinaisesti kritisoi journalismia itsessään – ainakaan suoraan. Uutissatiirit ovat yhteiskuntakriittisiä, ja lainaavat uutisten muodon, mutta sävyltään uutissatiirit ovat journalistisia uutislähetystyylejä kantaaottavampia ja tulkinnaltaan vahvempia (Koivukoski & Ödmark, 2020, s. 737).

Poliittista satiiria ja journalismia tutkineet Sara Ödmark ja Jonas Harvardin määrittivät (2021, ss. 282–283) satiirikkojen demokraattisia rooleja tutkiessaan ruotsalaisia uutissatiiriohjelmien tekijöitä. Rooleja ovat raporttoija, silmienavaaja, yhdistäjä, kysyjä, selittäjä ja ratkaisija. Uutissatiirikko voi esimerkiksi raportoida ajankohtaisesta aiheesta uutisen muotokielellä, mutta osoittaa samalla pilkalliseen sävyyn vaikkapa poliitikkojen toiminnan, toimien näin samalla silmienavaajana (emp).

Satiiri on kattokäsite kriittiselle tekstilajille ja se pitää sisällään toisistaan erilliset uutissatiirin ja journalistisen uutissatiirin. Journalistinen uutissatiiri on hybridi genre, jonka kerronta nojaa satiirisen ilmaisun huumoriin samalla pitäen kiinni journalistisista kuten faktuaalisuudesta ja ajankohtaisuudesta. (Koivukoski & Ödmark, 2020, ss. 732–734.) Ei-journalistinen uutissatiiri eroaa siitä siis siten, että esimerkiksi ajankohtaisuus tai edes faktuaalisuus eivät ole yhtä joustamattomia normeja. Uutissatiirikko voi siis lainata uutisen muodon, mutta journalistista siitä tekee faktuaalisuus ja muut

journalistiset normit. Journalistisessa uutissatiirissa uutistenlukija voi esimerkiksi tekeytyä tietämättömäksi tai naiiviksi raportoidessaan eettisesti arveluttavista aiheista, mutta aiheiden on oltava todellisia ja uutisgenrelle relevantteja (Koivukoski & Ödmark, 2020, s. 740).

3 MENETELMÄ JA AINEISTO

Koska yleisön sosiaalisessa mediassa esittämää journalismikritiikkiä on tutkittu suhteellisen vähän, pyrimme selvittämään diskurssianalyysin avulla, millaisia journalismikriittisiä diskursseja tapausesimerkkimme @hikipediainfo twiiteissään tuottaa. Koska journalismikritiikki on myös kiinteä osa journalismin rajatyötä, pyrimme tämän analyysin kautta selvittämään myös, miten @hikipediainfo neuvottelee uudelleen journalismin rajoja kritiikillään.

Tutkimuskysymyksemme ovat:

1. *Millaisia journalismikriittisiä diskursseja Hikipedia luo twiiteissään?*
2. *Miten Hikipedia neuvottelee journalismin rajoja uudelleen journalismikriittisissä twiiteissään?*

3.1 Diskurssianalyysi

Tarkastelemme @hikipediainfon twiittejä hyödyntäen diskurssianalyysiä. Diskurssianalyysi ei ole menetelmänä tarkkarajainen tai suoraviivainen, vaan sitä voidaan Jo-

kisen, Juhilan ja Suonisen (2004, s. 17) mukaan ajatella pikemminkin teoreettisena viitekehystenä, jossa kiinnitetään huomiota kielenkäytön kontekstisidonnaisuuteen, erilaisiin merkityssystemeihin ja niiden välisiin suhteisiin sekä kielenkäytön seurauksiin. Koska tutkimuskohteemme on monimuotoinen sekoitus satiiria ja meemejä hyödyntävää journalismikritiikkiä, joka tapahtuu sosiaalisessa mediassa, koemme diskurssianalyysin joustavuuden sopivan analyysimenetelmäksi hyvin.

Diskurssianalyysi pohjaa sosiaaliseen konstruktionismiin, eli kielen ajatellaan olevan todellisuuden aktiivista rakentamista (Jokinen ym., 2004, s. 9). Koska myös journalismikritiikissä on jo lähes 30 vuotta otettu sosiaalis-konstruktionistinen näkökulma (Välvirronen & Raittila, 1998, s. 1), sopii diskurssianalyysin teoreettinen viitekehys aiheistomme journalismikritiikin tarkasteluun.

Analyysimme tavoitteena ei ole päästä kiinni Twitter-tilin käyttäjien ajatuksiin, vaan ymmärtää niitä sosiaalisia käytäntöjä, joita tilin twiiteissä on havaittavissa (Jokinen ym., 2004, s. 37). Analyysimme kohde ei ole siis niinkään Twitter-tilin käyttäjät tai heidän ajatuksensa, tai edes Twitter-tili itsessään. Haluamme ymmärtää, millaisia journalismikriittisiä diskursseja sosiaalisen median huumoritulilla on löydettävissä. Olemme kiinnostuneita ilmiöstä, ja @hikipediainfo on vain yksi tapausesimerkki, jonka kautta yritämme ymmärtää sitä laajemmin.

Koska diskurssianalyysissä kielenkäytön kontekstille annetaan suuri merkitys, analyysin kohdetta ei pyritä sulkemaan omaan todellisuuteensa, vaan esimerkiksi haastattelutilanteen vuorovaikutuksellisuus on tärkeä osa haastattelumateriaalin kontekstuaalisuutta (Jokinen ym., 2004, ss. 29–30). Kun analysoimme twiittejä, on ne niin ikään tärkeä sijoittaa kontekstiinsa mahdollisimman hyvin. On siis ymmärrettävä, mihin journalistiseen tekstiin tai keskusteluun kukin journalismikriittinen viesti viittaa. Keskustelunaihetta laajemman kulttuurisen kontekstin huomioiminen on myös tär-

keää. Tästä syystä emme myöskään sulje sitaattitwiitteissä siteerattua sisältöä analyysimme ulkopuolelle, vaan tarkastelemme niiden kontekstuaalista suhdetta @hikipediainfo:n twiittiin. Joissakin tapauksissa twiitti voi keskustella siteeraamansa viestin kanssa. Siteerattua twiittiä voidaan kuitenkin käyttää myös vain ponnahduslautana omalle kommentoinnille tai vitseille.

Koska diskurssianalyysissä nojataan sosiaalisen konstruktionismin teoreettiseen viitekehukseen, eli ajatukseen kielen todellisuutta rakentavasta luonteesta, kiinnitämme huomiomme erityisesti kielen funktionaaliseen ulottuvuuteen. Funktionaalilla ulottuvuudella tarkoitetaan tässä yhteydessä juuri kielen todellisuutta rakentavaa funktiota, mikä on diskurssianalyysin kannalta hyvin oleellinen. (Jokinen ym., 2004, ss. 41-42.) Vaikka emme voi varmistua twiittien kirjoittajien tarkoittaneen twiittejä satiiriksi, analysoimme niitä kuitenkin peilaten niitä satiirin keinoihin, sillä ne voivat konstruoida todellisuutta samanlaisien kielellisten funktioiden kautta.

@hikipediainfon satiiriset ja meemikulttuuria hyödyntävät twiitit ovat funktionaalisesta näkökulmasta varsin kiinnostava analyysin kohde. Vaikka kielen funktio ei ole koskaan itsestään selvä, eikä välttämättä kirjoittajan itsensä tarkoittama (Jokinen ym., 2004, ss. 42-43), on satiirilla aina kriittinen ja pilkallinen sävy ja funktio (Kivistö & Ikonen, 2007, s. 9), vaikkakin se voi ilman ilmaisun satiirisuuden tunnistamista olla vaikea havaita. Aineistossamme onkin kiinnostavaa analysoida, millaisia diskursiivisia funktioita journalismikriittiset twiitit pitävät sisällään ja millaista yhteiskunnallista keskustelua niiden avulla käydään. Funktionaalisesta näkökulmasta analyysi pyrkii vastaamaan, millaista todellisuutta tämä yhteiskunnallinen keskustelu rakentaa.

Diskurssianalyysissä funktioiden tarkastelussa oleellista ei ole diskurssien kirjoittajan tarkoitusperät vaan potentiaalisesti läsnä olevat funktiot (Jokinen ym., 2004, ss. 42-43.) Olemme kiinnostuneita millaista yhteiskunnallista todellisuutta @hikipediainfon

journalismikriittiset twiitit mahdollistavat ja tuottavat. Emme pyri pääsemään @hiki-pediainfon twiittien kirjoittajien pään sisään tai ymmärtämään heidän tarkoitusperiään, vaan tarkastelemme kieltä ja siinä näkyviä merkityspotentiaaleja. Voimme esimerkiksi kiinnittää huomiomme diskurssien kautta rakennettuihin minän positiioihin ja subjektipositiioihin. (Jokinen ym., 2004, ss. 37–38.)

Analyysimme aluksi meidän on tunnistettava aineistostamme erilaiset merkityssysteemit ja osoitettava, miten niillä rakennetaan yhteiskunnallista todellisuutta, sekä huomioitava miellelyhtymien ja konnotaatioiden vaikutus (Jokinen ym., 2004, ss. 50–51). Meidän on siis analyysissamme osoitettava, että aineistossa on journalismin kritiikkiä, emmekä ole tutkijoina vain projisoineet sitä.

Diskurssianalyysissä on tärkeää tunnistaa myös viestinnän reunaehdot. Konkreettimmillaan reunaehtoina Twitterissä julkaistuille diskursseille voidaan tunnistaa palvelun luomat rajoitteet viestinnälle, kuten merkkimäärärajoitteet (240 merkkiä), sekä sen tarjoamat työkalut, kuten hashtagit eli aihe-tunnisteet ja sitaattitwiitit, mahdollisuus ladata vain neljä kuvaa kutakin twiittiä kohden, sekä vastata omiin tai muiden twiitteihin. Sosiaalisen median viestintään liittyy myös omat keskustelukulttuurinsa, joista erilaiset nettimeemit ovat yksi esimerkki.

3.2 Aineisto

Tarkastelemme twiittejä, jotka on julkaistu vuoden 2022 tammi- ja elokuun välisenä aikana. Twiitit on tallennettu Excel-taulukoksi Twlets.com-palvelua käyttäen. Aineistosta on jätetty pois uudelleentwiittaukset, koska ne eivät ole tilin itsensä kirjoittamia eikä niiden analysointi ei ole tässä tapauksessa tarkoituksenmukaista. Sitaattitwiitit, eli uudelleentwiittaukset, jotka sisältävät tilin omaa kommentointia, ovat mukana aineistossa. Myös tilin kirjoittamat vastaukset ovat mukana. Aineistosta rajataan pois

laajempi keskustelu twiittien vastauksissa: emme tarkastele muiden twiittejä, elleivät ne ole kontekstin kannalta oleellisia (esimerkiksi sitaattitwiittien yhteydessä).

Luonnollisesti aineiston ulkopuolelle rajattiin kaikki twiitit, jotka eivät ole relevantteja tutkimusongelman kannalta. Koska Hikipedia ei ole ensisijaisesti journalismin kritiikkiin suuntautunut tili, vaan niin sanottu yleishuumoritili, suurin osa sen twiiteistä rajautui pois. Aineisto koostuu siis vuoden 2022 tammi-elokuun aikaisista twiiteistä, jotka koostuvat @hikipediainfo:n omasta tekstistä tai kuvamateriaalista ja jotka voidaan tulkita journalismin kritiikiksi. Journalismikriittisten twiittien tuli sisältää journalistiseen julkaisuun, journalistiin tai johonkin journalistiseen juttuun liittyvää kriittistä kommentointia. Rajasimme pois esimerkiksi suuren joukon ruutukaappauksia aluevaalikoneiden vastauksista, sillä vaikka ne on julkaistu medioiden verkkosivuilla, sisältö ei ole journalistista vaan poliittisten toimijoiden kirjoittamaa, ja twiiteissä kiinnitettiin huomiota yksittäisiin vastauksiin, eikä esimerkiksi kysymyksenasetteluun. Kysymyksenasettelun kritiikki olisi ehdottomasti tehnyt twiiteistä tutkimuksemme kannalta relevantteja.

Rajaamista tehtiin myös siitä näkökulmasta, linkittääkö Hikipedia twiitissään nettisivustonsa artikkeliin. Yhdessä tapauksessa twiitissä oli ainoastaan linkki ja artikkelin otsikko. Päätimme jättää kyseisen twiitin pois aineistosta, sillä sen voi ajatella olevan enemmänkin artikkelin mainostamista. Kahdessa artikkelilinkkitapauksessa kuitenkin viitataan ja lainataan Hikipedian artikkeleita, mutta artikkelin lainaukset on selkeästi kuratoitu twiittejä varten. Nämä päätimme sisällyttää tutkittavaan aineistoon, sillä ne eivät pelkästään ”mainosta” artikkelia, vaan artikkelilinkki voidaan nähdä osana keskustelua.

Koska käsittelemme yksinomaan Suomen mediakenttää koskevaa kritiikkiä, aineistosta rajattiin pois myös kaikki kansainvälisiä uutismedioita käsittelevät twiitit. Koska niin journalismikritiikin (Malmberg, 1984, s. 60) kuin diskurssianalyysin kannalta

(Jokinen ym., 2004, s. 32) ymmärtämisessäkin kulttuurisen kontekstin ymmärtäminen on tärkeää, näimme parhaaksi sulkea twiitit aineistomme ulkopuolelle, sillä kansainvälisiin medioihin ja niiden aiheisiin liittyvät nyanssit olisivat todennäköisesti jääneet meiltä huomaamatta. Kulttuurisen kontekstin vuoksi poissuljettuja twiittejä oli kuitenkin vain muutama.

Kun uudelleentwiittaukset lasketaan mukaan, Hikipedia twiittasi 2022 tammi- ja elokuun välisenä aikana yhteensä 1274 kertaa. Edellä kerrottujen rajausten jälkeen jäljelle jää 27 twiittiä.

4 TULOKSET

Seuraavaksi käymme läpi tuloksemme. Aineistossa luodut diskurssit voidaan jakaa karkeasti kolmeen luokkaan: suoriin viittauksiin yksittäisiin toimittajiin, journalististen käytäntöjen kritisoimiseen ja kolumnistien kritisoimiseen. Näiden luokkien sisällä havaitsimme journalismikriittisiä diskursseja liittyen toimittajien ammattitaitoon, ja epäjohdonmukaisuuteen ja argumentaatioon, journalistisiin käytäntöihin kuten uutiskriteereihin ja lähdekritiikkiin, sekä etuoikeutettuihin kolumnisteihin liittyen. Aineistossamme esiintyy satiiria ja meemejä sisältäviä twiittejä, mutta on huomioitava, etteivät kaikki twiitit ole meemejä tai satiiria.

4.1 Suorat viittaukset henkilöihin

Twiiteissään Hikipedia viittaa moneen otteeseen suoraan yksittäisiin toimittajiin, usein pilkallisella sävyllä. Eniten tili viittaa Sanna Ukkolaan (kahdeksassa eri twiitissä) ja Ivan Puopoloon (viidessä eri twiitissä). Yksittäisiin henkilöihin kohdistuvat twiitit rakentavat diskurssia tunnettujen ja vaikutusvaltaisten toimittajien epäjohdonmukaisuudesta ja epäpätevyydestä.

Sanna Ukkola on suomalainen kolumnisti ja toimittaja, joka on aiemmin työskennellyt Yleisradiolle muun muassa Pressiklubi- ja Sannikka & Ukkola -ohjelmien juontajana. Kirjoitushetkellä hän juontaa Sanna Ukkola Live -ajankohtaisohjelmaa AlfaTV-kanavalla ja kirjoittaa kolumneja Iltalehdelle. Ukkolaa voi pitää varsin kontroversiaalina hahmona, ja kolumneissaan hän usein käsittelee esimerkiksi feminisimiä ja sukupuolivähemmistöjä arvokonservatiivisesta näkökulmasta. Twitter-tilillään hän on profiloitunut niin sanottujen ”woke-ajattelun” ja ”cancel-kulttuurin” vastustajana. Woke-ajattelua käytetään usein negatiivisessa valossa ja sillä viitataan ajatusmaailmaan, jossa henkilö on ehkä radikaalinkin tietoinen ja välittävä rasismista ja sosiaalisista epäkohdista (Merriam-Webster, ei pvm.-c). Cancel-kulttuuri taas tarkoittaa kulttuuria, jossa henkilöltä vedetään tuki sosiaalisesti hyväksymättömien tekojen vuoksi. Nämä teot tuodaan usein esille sosiaalisessa mediassa, jossa tuen pois vetäminen tapahtuu sitten massa-aaltona. (Merriam-Webster, ei pvm.-a)

Tunnistimme Ukkolaa käsittelevistä twiiteistä toistuvan sen, että hänet kuvataan epäjohtonmukaisena ja osaamattomana toimittajana. Epäjohtonmukaisuussytykset ovat näkyvimpiä kahdessa twiitissä, joihin on kuratoitu lainauksia Hikipedia-artikkelista ”Ukkola-Syndrooma (Hikipedia, 2022b). Selkein kritiikki kohdistuu muiden ihmisten moralisointiin ja heikkoon kritiikinsietokykyyn:

Ukkola-syndrooma on oireyhtymä, jota sairastavalla on pakonomainen tarve moralisoida ja kritisoida purevasti muiden käytöstä, mutta samaan aikaan äärimmäisen heikko kyky sietää pienintäkään itseensä kohdistuvaa kritiikkiä tai huulenheittoa. (Aineisto, twiitti 2).

Toisessa twiitissä lisätään, että ”potilas syyllistyy itse vastaavaan toimintaan, jota on juuri itse kritisoinut”. Twiiteissään Hikipedia kertoo ristiriitaisen toiminnan olevan tiedostamatonta ja pakonomaista: syndroomasta kärsivä ei siis kykene hallitsemaan itseään.

Twiiitit ovat tyyliiltään hyvin satiirisia. Kuvitteellinen Ukkola-syndrooman kuvaus lainaa lääketieteen tyyliä humoristisesti ja kärjistää Ukkolan henkilökuvausta. Ukkola-syndrooma on myös hyvin selkeästi toimittajan sukunimeen viittaava pilkkanimi, sillä siinä missä aidot lääketieteelliset oireyhtymät nimetään usein niitä tutkineiden tutkijoiden mukaan (esimerkiksi Touretten ja Downin oireyhtymät), on oireyhtymä tässä tapauksessa nimetty ”erään vaikean kroonisen potilastapauksen” mukaan (Hikipedia, 2022b).

Yhdistämällä Ukkolan nimen kyseiseen kuvitteelliseen syndroomaan twiitit implikoivat Ukkolan toimivan twiiteissä kuvatulla tavalla. Vuonna 2017 Ukkola ottikin yhteyttä erään häntä Twitterissä kritisoineen henkilön työnantajaan (Alanne, 2017), vaikka, kuten aiemmin todettu, onkin sittemmin profiloitunut ”cancel-kulttuurin” vastustajana.

Ukkolaa tehdään naurunalaiseksi myös syyttämällä tätä huonosta luetun ymmärryksestä, heikosta argumentaatiologiikasta ja yleissivistyksen puutteesta. Seuraavassa twiitissä Hikipedia parodioi Ukkolan kolumnia ja kiinnittää huomiota muun muassa, ettei Ukkola ”tiedä, mitkä ovat suomen pronominit.”

Kuva 4: Aineisto, twiitti 16

Lisäksi @hikipediainfo syyttää twiiteissään Ukkolaa suorasta ja mahdollisesti tietoisesta valehtelusta. Tämä yhdistettynä edellä mainittuihin huomioihin vahvistaa laajempaa diskurssia, jossa Ukkolan ammattitaito kyseenalaistetaan. Kolumnia parodioivaan twiittiin kytkeytyy useampia vastauksia, joissa @hikipediainfo jatkaa kritiikkiään. Ensimmäisessä vastauksessa kiitellään sarkastisesti Ukkolan integriteettiä, kun paljastetaan tämän kolumneissa olevan lähdelinkkejä, "joita klikkailemalla voi yleensä pelkän otsikon perusteella selvittää hänen valehtelevan" (Aineisto, twiitti 17).

Ukkola on kuvattu myös yhdessä @hikipediainfon kuvameemeistä (kuva 5). Meemi mukailee edellä esitellyn Virgin vs. Chad -kuvamakron rakennetta. Meemissä Ukkola rinnastetaan Kummelin Jämävitsien kaatopaikalla-sketsin (ks. "Luettelo Kummelin sketseistä", 2022) jämävitsinikkariin. Ukkolasta käytetään nimeä "Sanna Olkiukkola",

joka implikoi Ukkolan sortuvan työssään olkiukko-nimiseen ajatusvirheeseen. Olkiukko tarkoittaa argumentaatiovirhettä, jossa ei hyökätä vastustajan varsinaista väitettä, vaan siitä tehtyä heikompaa karikatyyria vastaan. Kuva myös tukee aiemmin mainittuja huomioita esimerkiksi viittaamalla Ukkolan kaikkien tekstien olevan ”omahyväistä huttua”. Koska kuva mukailee Virgin vs. Chad -formaattia, on huomionarvoista, että Ukkola on meemissä asetettu nimenomaan vasemmalle, Virginin kohdalle. Toimittajamentoreista hän siis on meemin mukaan vähempiarvoinen kuin Kummelin jämävitsinikkari. Kun Ukkola rinnastetaan meemissä kuvitteelliseen, baarissa jämävitsejä laukovaan hahmoon, vahvistaa tämäkin twiitti selvästi Ukkolan ammattitaitoa kyseenalaistavaa diskurssia.

Kuva 5: Aineisto, twiitti 23

Kuten Sanna Ukkolankin kohdalla, Hikipedia luo myös MTV:n toimittaja Ivan Puopolon ympärille diskurssia, jossa hänen ammattitaitonsa kyseenalaistetaan ja hänet kuvataan ilkeänä ja epäjohdonmukaisena. Hyvänä esimerkkinä toimii seuraava twiitti:

kreikasta tulee, harva tietää että "Puopoloion" oli Platonin vittumaisin dialogi wnb-demagogisen kusipääsofistin kanssa (Aineisto, twiitti 6).

Twiitti on vastaus sittemmin tilinsä poistaneen @OMigreeni-käyttäjän twiitteihin, jotka taas olivat vastaus aiempaan Hikipedian twiittiin. "Wnb" on lyhenne sanasta wannabe, joka tarkoittaa henkilöä, joka pyrkii olemaan tietynlainen. Sanaa käytetään usein negatiivisessa mielessä tarkoittamaan, että henkilö ei onnistu pyrkimyksissään. Twiitissä Puopolon nimi yhdistetään "wannabe-demagogiseen kusipääsofistiin". Demagogia tarkoittaa kansankiihottamista, sofisti taas tarkoittaa nykykielessä henkilöä, joka argumentoi virheellisesti ja epärehellisesti (Merriam-Webster, ei pvm.-b; Taylor & Lee, 2020). Implikaationa twiitissä on, että Puopolo on ilkeä sofisti, joka yrittää toimia kansankiihottajana, siinä epäonnistuen. Hikipedia kiinnittää muissakin twiiteissä huomiota Puopolon argumentaatioon ja sen laatuun sekä Puopolon kannattamaan loogisen päättelyn ihanteeseen. Nämäkin twiitit vahvistavat diskurssia Puopolosta huonona argumentoijana, joka ei itsekään kykene ihannoimaansa loogiseen päätte-lyyn.

Hikipedia parodioi myös Puopolon moraalifilosofisia (erityisesti sananvapauteen liit-tyviä) näkemyksiä. Puopolo (2022) on twiitannut sananvapaudesta muun muassa seuraavasti:

"Sananvapaus EI sisällä mitään mystistä "vastuuta". Päinvastoin se suo jokaiselle oikeuden puhua niin kuin itse tahtoo. MUILLA on vastuu joko siitä se tai olla kuuntelematta".

Hikipedian Twitter-tili on twiitannut tästä yleistyksen, jonka mukaan Puopolon mielestä mitään vastuuta (ei siis vain sanavapautteen liittyvää) ei ole olemassa, ja ihminen voi tehdä kuten tahtoo, kunhan ei riko lakia. Twiitin vastauksissa @hikipediainfo toteaa Puopolon olevan autoritaarinen liberaali, joka on tietysti määritelmällinen itsestiriita: autoritaarinen sulkee liberaaliuden ulos, ja toisinpäin. Tämä itsestiriita johtuu, kuten käyttäjä @panuraatikainen (2022) toteaa vastauksena Hikipedian alkupeiräiseen twiittiin, siitä, että ”todellinen liberaali sallii lakien rikkomisen, jos ei pidä niistä laeista”. Twiiteissä luodaan siis diskurssia, jossa Puopolon liberaalius rajoittuu lakien rikkomiseen, vaikka hän itse esiintyykin liberaalina. Myös tämä tukee aiemmin mainittua diskurssia Puopolosta epäjohdonmukaisena.

Aineistossamme Ukkolan ja Puopolon lisäksi kritiikkiä kohdistettiin myös Annamari Sipilää ja ja Saska Saarikoskea kohtaan. Puopolo ja Ukkola kuitenkin erottuivat selvästi, sillä Sipilä mainittiin vain yhdessä twiitissä, Saarikoski kahdessa. Niissä kuitenkin osaltaan vahvistettiin epäjohdonmukaisuuteen ja epäpätevyyteen liittyviä diskursseja. Esimerkiksi Saarikoskesta @hikipediainfo spekuloi, että hän on edelleen Helsingin Sanomilla töissä siksi, että hänen perheensäkin on. Twiitissä implikoidaan, että Saarikosken ammattitaito ei ole riittävä syy, ettei tämä pudonnut ”AlfaTV:n kuiluun”. Twiitit, joissa viitataan AlfaTV:n, se nimetään ”käppäkanavaksi”, ja niin sanotusti paremmat kanavat ovat ”prestige-medioita” (Aineisto, twiitti 16).

4.2 Journalistiset käytännöt

Hikipedian twiiteistä voidaan tunnistaa kolme eri journalistisia käytäntöjä kritisoivaa diskurssia. Suurin näistä on diskurssi, jossa kuvataan, että toimittajilla ei ole lähdekritiikkiä. Erityisen hyvin tämä näkyy seuraavassa twiitissä:

Dosentti Tytinähyypiö: Enemmistö kansasta haluaa 12-vuotiaiden synnyttävän. Tulkitseminen on vastoin oikeusvaltiota. New Yorkissa abortti on laillinen syntymän jälkeenkin. Dinosaurukset rakensivat pyramidit

A-studion toimittaja: Kiitos tästä aivan erinomaisesta analyysistä (Aineisto, twiitti 20).

Kuvitteellisen *Dosentti Tytinähyypiön* väitteet ovat absurdeja ja selkeästi paikkansapitämättömiä. Tästä huolimatta A-studion toimittaja ilmeisesti hyväksyy väitteet kyseenalaistamatta niitä. Lähteen (Dosentti Tytinähyypiö) korostetun humoristinen nimi vahvistaa sitä, ettei tähän tulisi luottaa. Vastaavaa diskurssia lähdekritiikin puutteesta luodaan useassa twiitissä.

Twiittiin on sisällytetty viittaus Yleisradion yleisesti laadukkaana pidettyyn A-studioon. Luotu diskurssi kohdistuu sekä journalismiin yleisesti, että myös A-studioon suoraan. Kyseiseen ohjelmaan viitataan myös toisessa twiitissä, joka lainaa tv-ohjelmien ohjelmakuvauksien muotoa satiirisesti:

Yle A-studio huomenna: Oliko YouTube väärässä poistaessaan Pekkka666Q:n videon "Vauvojen Ravistelun Terveystyö – Kokeile Heti"? Kyllä, sanoo yo Puopolo, sillä täydellistä totuutta on mahdoton saavuttaa. Sannikka haastattelee Rudolf Hessiä meedion välityksellä. Muista katsoa! (Aineisto, twiitti 5).

Kyseinen twiitti vahvistaa diskurssia lähdekritiikin ja journalististen normien mukaisen toiminnan puutteesta. Kritiikittömyys näkyy kuvitteellisen videon tehneen henkilön nimessä (Pekkka666Q) sekä kyseisen videon nimessä. Twiitti vahvistaa myös aiemmin mainittua diskurssia Ivan Puopolon moraalifilosofiasta.

Kuva 6: Aineisto, twiitti 1.

Hikipedia kritisoi twiiteissään myös pääministeri Sanna Marinin jauhojengi-kohun yhteydessä Iltalehden julkaisemaa uutista, jota varten nimettömänä pysyttelevä äänitekniikan asiantuntija oli tehnyt spektrianalyysin jauhojengi-huudosta. Twiitit luovat diskurssia, jossa anonymiteetin myöntäminen kyseiselle äänitekniikan asiantuntijalle oli poikkeuksellista ja epäeettistä. Lisäksi Iltalehti esitetään Julkisen sanan neuvoston Journalistin ohjeista piittaamattomana medianä, käyttäen esimerkkinä nimenomaan kyseisen anonymiteetin myöntämistä.

Samoissa twiiteissä Hikipedia kritisoi myös uutiskriteerejä. Tili huomauttaa, että Ilta-lehti ei uutisoanut Venäjän lentokoneiden Suomen ilmatilan loukkauksesta, koska media oli ilmeisesti keskittynyt uutisoimaan edellä mainitusta spektrianalyysistä. Vastaavaa kriittistä diskurssia huonoista uutiskriteereistä voidaan havaita myös tilin twiittaamassa kuvassa uutismedian otsikoista (kuva 6).

Kyseinen kuvatwiitti on vastaus vuonna 2021 aloitettuun nettimeemiketjuun, johon Twitterin käyttäjät vastaavat humoristisilla kuvilla ja tekstillä ”lo and behold”. Myös Hikipedian twiitti seuraa tätä kaavaa. Kyseessä ei siis ole ensisijaisesti journalismin ja uutiskriteerien kritisoimiseen suoraan tarkoitettu twiitti, vaan humoristinen nettimeemi. Tästä huolimatta katsomme sen vahvistavan diskurssia uutiskriteerien huonosta noudattamisesta.

Hikipedia luo myös diskurssia kontekstualisoinnin puutteesta. Turun Sanomien uutisoitua Suomi-Venäjä-seuraan kohdistuvasta vihapuheesta Ukrainan sodan aikana Hikipedia huomautti seuran levittäneen 2010-luvulla karttoja, joissa muun muassa osia Ukrainasta esitettiin kuuluvan Venäjään. Jutussa seura esitetään vain kulttuuri-seurana. Hikipedia kuitenkin huomiollaan kyseenalaistaa tämän ja nostaa esille kontekstin puutteen ja jutun yksinäkökulmaisuuuden.

4.3 Kolumnistien karikatyyrit

Selkeästi pienin löytämämme diskurssikategoria on kolumnistien stereotyyppisiä ja karikatyyrejä luovat twiitit. Hikipedia esittää uutismedioiden kolumnistit etuoikeutettuina ja omahyväisinä henkilöinä, jotka esiintyvät lukijoitaan älykkäämpinä. Etuoikeutettujen kolumnistien diskurssin mukaan kolumnisteille heidän henkilökohtaiset

ongelmansa ovat maailmanlaajuisia kriisejä suurempia. Tämä näkyy esimerkiksi twiitissä, jossa kolumnisti on kyllä ahdistunut ilmastokriisistä – mutta ”vielä pahemmin psyyke hajoaa jos en tee kuutta lentomatkaa vuodessa” (Aineisto, twiitti 8).

Toinen kolumneihin liittyvä diskurssi on osittain etuoikeutettujen kolumnistien diskurssin kanssa päällekkäinen. Normikriittinen, kolumnien aihevalintoja kritisoiva diskurssi implikoi, että kyseiset kolumnit eivät ole aiheeltaan tärkeitä, etuoikeutettua keskiluokkaa laajempaa yleisöä kiinnostavia, tai edes pohjaudu todelliseen elämään: mikä tahansa riittää syyksi kolumnin kirjoittamiselle. Annamari Sipilää käsittelevässä twiitissä todetaan suoraan, että ”’Jonkun parahtaminen’ on aina mainio kimmoke kolumnille” (Aineisto, twiitti 7). Kyseinen twiitti käsittelee muuten Sipilää yksittäisenä toimittajana, mutta kuvaliitteenä olevaan kolumniin viittaamisesta huolimatta twiitin ensimmäinen lause vahvistaa kolumnien aihevalintoihin liittyvää diskurssia.

Kuva 7: Aineisto, twiitit 21 (keskimmäinen twiitti) ja 22 (alimmainen twiitti).

Kolmas kolumnisteihin liittyvä diskurssi liittyy kolumnistien ylemmydentuntoon, ja näkyy erityisen vahvasti kahdessa twiitissä, jotka Hikipedia on lähettänyt vastauksena toimittaja Sakri Pölösen twiittiin ”kolumnistiaivojen” ensioireiden tunnistamisesta (Aineisto, twiitit 21 ja 22). Kolumnisteilla kuvataan olevan vahva vietti loistaa omilla tiedoillaan ja taidoillaan, vaikka itse asia menisikin väärin. Lisäksi kolumnistien kuvataan selittävän auki itsestään selviä asioita ja asettuvan näin älyllisesti lukijoidensa yläpuolelle. Lisäksi kolumnistit käyttävät twiittien mukaan teksteissään apunaan vanhentuneita muistikuvia omilta kouluajoiltaan tutustumatta aiheeseen sen enempää tai tarkistamatta muistikuvien todenperäisyyttä. Nämä kaikki vahvistavat diskurssia kolumnisteista etuoikeutettuina ja ylemmydentuntoisina hahmoina, joilla ei välttämättä ole mitään oikeaa sanottavaa.

5 POHDINTA

Saamiamme tuloksia journalistien ammattitaidon kyseenalaistamisesta voidaan soveltaa journalismin rajatyön käsitteen kautta. Kritisoidessaan Ukkolaa ja Puopoloa epäjohtonmukaisuudesta, huonosta argumentoinnista ja yleissivistyksen puutteesta Twitter-tilillään, Hikipedia väistämättä osallistuu keskusteluun siitä, kenen on hyväksyttävää tehdä toimituksellista työtä. Tähän keskusteluun Hikipedia osallistuu ennen kaikkea kyseenalaistamalla kyseisten toimittajien ammattitaitoa. Journalismin rajatyön käsitteen kautta on aiemmin pyritty ymmärtämään journalismin ja sen piirissä olevien toimijoiden ja arvojen rajoja suhteessa niiden ulkopuolelle jääviin ja niitä uhkaaviin toimijoihin, käytäntöihin ja arvoihin. Arvioimme kuitenkin, että Hikipedian Twitter-tili sijoittuu myös journalismikriittisenä toimijana journalismin rajatyön kentälle samalla tavoin kuin yleisön kommentit (Kananovich & Perreault, 2021, ss. 326–327). @hikipediainfon luomat diskurssit eivät nähdäksemme tee inklusiivista rajatyötä, eli pyri laajentamaan kenttää uudentilaisille toimijoille, vaan pikemminkin eksklusiivista, kenttää pienentävää työtä. Tili siis vaikuttaa pyrkivän sulkemaan journalismia uhkaavat toimijat kentän ulkopuolelle.

Journalismin rajatyö näkyy myös laajempia toimituksellisia käytäntöjä kritisoivissa diskursseissa. Nimeämällä huumoritwiitteissään A-studion Hikipedian voi nähdä

kiinnittävän yleisön huomiota siihen, että epäeettisiksi koettuja käytäntöjä esiintyy myös laadukkaiksi koetuissa medioissa, eikä vain esimerkiksi iltapäivälehdissä, joihin ne voisi helpommin yhdistää. Toisaalta voi kuitenkin myös ajatella, että samalla Hikipedia pyrkii varjelemaan niin sanottujen ”laatumedioiden” työn korkeaa tasoa.

On kuitenkin kyseenalaista, tahtooko Hikipedia varsinaisesti muuttaa journalismia eksklusiivisemmaksi, vai vain pitää kiinni nykyisistä rajoista. Vetoaminen Journalistin ohjeisiin antaisi ymmärtää, että Hikipedia pyrkii ennen kaikkea vain ylläpitämään journalismin eettisiä normeja, ei muuttamaan niitä. Kyseenalaistaessaan Ukkolan ja Puopolon sopivuutta toimittajiksi Hikipedia siis esittää, että heidän toimintansa ei sovi jo olemassa oleviin journalistisiin normeihin. Voi myös pohtia, tekeekö @hikipediainfo sittenkin eksklusiivisen toimijoihin suhtautuvan rajatyön sijaan journalismin arvoihin kohdistuvaa rajatyötä. Hikipedian Twitter-tilin kritiikin normikriittinen ulottuvuus voikin kohdistua liian liudentuneiden normien sijaan tunkkaisiin ja pysyviin normeihin, joihin tämä pyrkii saamaan muutoksen.

On kuitenkin syytä muistaa, että Hikipedian Twitter-tili on tarkoitettu ennen kaikkea viihteeksi, ei journalismin kritiikiksi. Todennäköisesti ylläpitäjät eivät ole pyrkineet tietoisesti tekemään journalismin rajanvetoa. Tutkielmamme kannalta ei kuitenkaan ole merkittävää, kuinka tietoisesti @hikipediainfo luo diskursseja – ne syntyvät joka tapauksessa, oli se tarkoitus tai ei.

Etuoikeutettujen ja ylemmydentuntoisten, mutta tyhjänpäiväisyyksiä kirjoittavien kolumnistien diskurssit ovat journalismikritiikin ja rajatyön suhteen kiinnostavia. Voi pohtia, pyrkivätkö nämä diskurssit kiinnittämään huomiota journalismin käytäntöihin vai edelleen vain yksittäisiin toimijoihin, jotka yleistyvät etuoikeutetun kolumnistin karikatyyrissä. Kolumnistikritiikin voi ajatella sitoutuvan myös erilaisten ihmisten

representaatioihin. Kiinnittämällä huomiota kolumnistien etuoikeutettuun ja omahyväiseen homogeenisyyteen Hikipedian Twitter-tilin voi katsoa kyseenalaistavan, ketkä pääsevät mielipidejournalismissa ääneen – ja ketkä eivät.

Journalismikritiikin teorian suhteen @hikipediainfo nähdäksemme haastaa Malmbergin näkemystä, jossa kritiikki nähtiin praktisena välineenä, jolla tutkijat ikään kuin sanelevat, miten kentällä tulisi toimia. Analyysimme vahvistaa sekä uudempaa journalismitutkimuksen teoretisointia (Ahva ym., 2011) ja journalistisen rajatyön käsitteen soveltamista (Kananovich & Perreault, 2021), sillä yleisöstä omaehtoisesti lähtevä journalismikritiikki osoittaa aineistossamme paljon hyviä huomioita sekä vetoamalla protoammatillisesti Journalistin ohjeisiin (Aineisto, twiitti 25) tai korostamalla kontekstuaalisuuden puutetta kertomalla, mikä uutisessa jätetään kertomatta tarjoamalla faktana esitettyä lisätietoa. Vaikka kritiikissä journalistiset työkäytännöt ymmärrettäisiin osittain väärin, on muistettava, että yleisön kritisoidessa journalismia tulee arvioida, millaisista lähtökohdista kritiikki tulee. Jos tarkastellaan Kananovichin ja Perreaultin (2021, ss. 326–327) esittelemiä yleisökritiikin legitimointistrategiaa, voi lähtökohdista olla esim. kokemusasiantuntijuus, muodollinen asiantuntijuus tai protoammatillisuus. Etenkin journalististen käytäntöjen kohdalla protoammatilliset kommentit olisi syytä ottaa vakavasti, sillä vaikka yleisön kritiikki ei sellaisenaan olisikaan aivan sataprosenttisen tyhjentävää, siinä on todennäköisesti paljon kehityskelpoisia ideoita.

Väitämme, että toimittajien haluttomuus kuunnella yleisön esittämää kritiikkiä on ollut virhe ja estänyt journalismia kehittymästä paremmaksi. Defenssi on toki luonnollista, mutta yleisöä palvelevassa työssä olisi silti syytä miettiä, onko esitetyssä kritiikissä jotain perää. Tämä näkyy esimerkiksi aineistossamme twiitissä, jossa @hikipediainfo viittaa JSN:n Journalistin ohjeisiin. Kritiikin kannalta ei lopulta ole välttämättä relevanttia, löytyykö juuri tähän tapaukseen liittyen journalistin ohjetta, jota toimittaja olisi rikkonut, mutta kritiikki osoittaa protoammatillista ymmärrystä journalismista

ylipäättään tietämällä alan eettisen ohjeiston ja implikoimalla, ettei toimittaja ota sitä vakavasti. On toimittajien ja toimitusten, ja tässä tapauksessa myös Julkisen sanan neuvoston vastuulla arvioida, onko ohjeita noudatettu. Hikipedian Twitter-tilin tai JSN:lle kannelleiden ihmisten voi ajatella olevan valveutuneita kansalaisia, jotka kiinnittävät kriittisesti huomiota journalismiin.

Kritiikissään @hikipediainfo keskittyy enemmän yksittäisiin toimittajiin kuin yleisempiin työkäytäntöihin. Arvelemme, että journalismin kritiikin muotona yleisten työtapojen kritisointi olisi kuitenkin hedelmällisempää. Tällä hetkellä suurin osa yksittäisten henkilöiden maininnoista esitetään lähinnä näiden henkilöiden suorana pilkkana, ei niinkään esimerkinomaisina nostoina laajemmista ongelmista. Kun otetaan huomioon twiittien satiirinen sävy, yksittäisiin henkilöihin kohdistettu kritiikki ei ole yllättävää. Satiirille perinteisiä kohteita ovatkin Kivisen ja Ikosen (2007, s. 13) mukaan todellisuudesta vieraantuneet ihmiset. Tässä yhteydessä *todellisuus* voidaan ajatella paitsi yhteiskunnalliseksi todellisuudeksi, josta aineistossamme kritisoidut kolumnistit ovat irtaantuneet. Yksittäisten toimittajien epäammattimaisen ja epäjohdonmukaisen diskurssit kohdistuvat toisaalta journalistiseen todellisuuteen, josta nämä toimittajat pyritään sulkemaan ulkopuolelle näiden irtauduttua tästä todellisuudesta.

Toimittajat suhtautuvat yleisön esittämään kritiikkiin usein välinpitämättömästi (Kananovich & Perreault, 2021, s. 338). Yksittäiseen toimittajaan suuntautuva pilkka saataneen saada toimittajat suhtautumaan kritiikkiin entistäkin huonommin. Toisaalta tässäkin on syytä muistaa, että Hikipedia ei ole ensisijaisesti journalismin kritiikkiin, vaan huumoriin keskittynyt tili. Voidaan myös kysyä, kuinka paljon yleisön esittämässä kritiikissä on tarkoituksena nimenomaan journalismin kritisoiminen eikä esimerkiksi juuri viihdyttäminen huonolle jutulle naureskelulla. On syytä pohtia, ker-tooko kritiikin kohdistuminen ensisijaisesti yksittäisiin toimijoihin laajemman käytäntökritiikin sijaan enemmän kohteesta vai kritisoijasta. Suuri osa kritiikistä kohdistuu

mielipiteelliseen journalismiin, kuten kolumneihin, joko yksittäisten toimittajien tai kolumnistikarikatyyrin kautta. Satiirille ja meemeille yksittäiset henkilöt voivat olla tarkkarajaisuudessaan selkeämpi hedelmällisen pilkan kohde. Kolumnit nojaavat paljolti kirjoittajan omaan argumentaatioon mielipiteiden perustelussa, ja tämän argumentaation heikkouksien huomaaminen yleisökriitikolle voi olla huomattavasti helpompaa, kuin uutistekstin taustalla olevat monimutkaiset työkäytännöt joita ei välttämättä juuri avata tekstissä.

Hikipedian Twitter-tili on vain yksi internetissä olevista journalismin kritiikkiä esittävästä huumori- ja meemitoimijoista, eikä saamiamme tuloksia voi yleistää laajalti. Mielestämme olisi hyödyllistä tutkia myös muita vastaavia kritiikin esittäjiä, kuten Instagramin @pikakahvimegirl-tiliä. Arvelemme, että yleisön esittämä kritiikki on tullut aiempaa näkyvämmäksi sosiaalisen median ja meemitilien määrän kasvun myötä. Esimerkiksi Facebookiin jaettu kritiikki näkyy vain käyttäjän kavereille, kun taas meemitileillä on tuhansia seuraajia, ja kritiikki on pakattu helposti ymmärrettävään muotoon. Saattaa olla mahdollista, että näkyvämmäksi tullut kritiikki on toisaalta myös merkki journalismin tärkeyden kasvavasta tunnistamisesta. Journalismi on mahdollisesti alkanut saada yhteiskunnallisena vallankäyttäjänä legitimitettiin määrin, että sen aletaan katsoa olevan julkisen kritiikin arvoista.

Twitterin asettamat reunaehdot, kuten rajoitetut merkki- ja kuvamäärät eivät näytä oleellisesti vaikuttavan aineistossa esiintyviin diskursseihin, sillä vaikka muutama kriittinen twiitti oli jakautunut useamman twiitin ketjuun, ovat twiitit kuitenkin lyhyehköjä ja ketjut pisimmillään neljän twiitin mittaisia. Koska twiittiketjut ovat pisimmillään verrattain lyhyitä, ei vaikuta siltä, että palvelun tarjoama kirjoitustila olisi erityinen haaste @hikipediainfo:n journalismikritiikille. Reunaehtoja myös ”kierretään” luovasti käyttämällä esimerkiksi kuvia tekstistä, jotta sitä ei tarvitsisi erikseen refe-

roida. Tämä näkyy esimerkiksi aineistomme twiiteissä 7 ja 9, joissa liitteenä on valokuvia sanomalehdestä, jossa juttu on julkaistu. Kun liittää valokuvan kritiikin kohteesta, jää enemmän twiittitilaa itse kritiikille, eikä näissä tapauksissa kritiikkiä ole tarvinnut jakaa useamman twiitin ketjuun.

Satiirisiin kritiikkimuotoihin syventyminen entisestään olisi varmasti hedelmällinen jatkotutkimuskohde. Esimerkiksi Hikipedia-artikkelit, joissa rakennetaan fiktiivisiä maailmoja toimittajista, sisältävät paljon faktuaalisia väitteitä, jotka on kuitenkin satiirisesti rinnastettu perustelemaan epätosia tai vähintään kyseenalaisesti spekulioivia väitteitä. Tästä hyvä esimerkki on Saska Saarikoskea käsittelevän artikkelin ensimmäinen lause:

Saska Autere Pentinpoika "Miesselitys" Saarikoski (s. 1963) on suomalainen toimittaja, jolla on jopa suomalaisiksi toimittajaksi harvinaislaatuinen kyky ärsyttää aivan kaikkia ikään, sukupuoleen, puoluetaustaan, älykkyysosamäärään tai verotietoihin katsomatta. (Hikipedia, 2021a)

Toimittajien henkilöartikkelien satiirinen parodiointi on kiinnostava kritiikin muoto, johon syventyminen olisi kiinnostava jatkotutkimusaihe. Vaikka The Onionin kaltaiset journalismisatiirit käsittelevät epäsuorasti journalistisia sisältöjä ja konventioita, ovat Hikipedian toimittajakuvaukset kiinnostavalla tavalla suurempaa kritiikkiä.

LÄHTEET

- Ahva, L., Heikkilä, H., Siljamäki, J., & Valtonen, S. (2011). "Onpas fiksuja lukijoita!": Yleisön ja toimittajien kohtaaminen journalismikritiikin kolmella tasolla. *Media & viestintä*, 34(4), Art. 4. <https://doi.org/10.23983/mv.62895>
- Alanne, J. (2017, lokakuuta 10). Riita Twitterissä nousi uusiin ulottuvuuksiin – Ylen toimittaja Sanna Ukkola otti yhteyttä tviittaajan työnantajaan. *Iltalehti*. <https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/201710092200449195>
- Carlson, M., & Lewis, S. C. (2019). Boundary Work. Teoksessa K. Wahl-Jorgensen & T. Hanitzsch (Toim.), *The Handbook of Journalism Studies* (2. p., ss. 123–135). Routledge.
- DrCoeloCephalo. (2017, syyskuuta 23). *Virgin Mario vs Chad Wario | Virgin vs. Chad*. Know Your Meme. <https://knowyourmeme.com/photos/1297463-virgin-vs-chad>
- Dutton, W. (2009). The Fifth Estate Emerging Through the Network of Networks. *Prometheus*, 27, 1–15. <https://doi.org/10.1080/08109020802657453>
- Gieryn, T. F. (1983). Boundary-Work and the Demarcation of Science from Non-Science: Strains and Interests in Professional Ideologies of Scientists. *American Sociological Review*, 48(6), 781–795. <https://doi.org/10.2307/2095325>
- Hikipedia. (2020, lokakuuta 27). *Kataisen-Stubbin hallitus*. Wikipedia. https://hikipedia.info/wiki/Kataisen-Stubbin_hallitus

- Hikipedia. (2021a, huhtikuuta 20). *Saska Saarikoski*. Wikipedia. https://hikipedia.info/wiki/Saska_Saarikoski
- Hikipedia. (2021b, marraskuuta 6). *Hikipedia:Twitter – Wikipedia*. Wikipedia. <https://hikipedia.info/wiki/Hikipedia:Twitter>
- Hikipedia. (2022a, tammikuuta 19). *Hikipedia*. Wikipedia. <https://hikipedia.info/wiki/Etusivu>
- Hikipedia. (2022b, maaliskuuta 19). *Ukkola-syndrooma*. Wikipedia. <https://hikipedia.org/wiki/Ukkola-syndrooma>
- Hikipedia. (2022c, lokakuuta 17). *Tilastot – Wikipedia*. Wikipedia. <https://hikipedia.info/wiki/Toiminnot:Tilastot>
- Hikipedian Twitter-tilin ylläpitäjät. (2022, lokakuuta 11). *Hikipedian suosion kehitys* [Henkilökohtainen viestintä].
- Image Macros*. (2020). Know Your Meme. <https://knowyourmeme.com/memes/image-macros>
- Isotalus, P., Jussila, J., & Matikainen, J. (2018). Twitter viestintänä ja sosiaalisen median ilmiönä. Teoksessa *Twitter viestintänä: Ilmiöt ja verkostot* (ss. 9–31). Vastapaino.
- Jokinen, A., Juhila, K., & Suoninen, E. (2004). *Diskurssianalyysin aakkoset* (3. p.). Vastapaino.

- Kananovich, V., & Perreault, G. (2021). Audience as Journalistic Boundary Worker: The Rhetorical Use of Comments to Critique Media Practice, Assert Legitimacy and Claim Authority. *Journalism Studies*, 22(3), 322–341.
<https://doi.org/10.1080/1461670X.2020.1869912>
- Kivistö, S., & Ikonen, T. (Toim.). (2007). *Satiiri: Johdatus lajin historiaan ja teoriaan*. Yliopistopaino.
- Koivukoski, J., & Ödmark, S. (2020). Producing Journalistic News Satire: How Nordic Satirists Negotiate a Hybrid Genre. *Journalism Studies*, 21(6), 731–747.
<https://doi.org/10.1080/1461670X.2020.1720522>
- Luettelo Kummelin sketseistä. (2022). Teoksessa *Wikipedia*. https://fi.wikipedia.org/w/index.php?title=Luettelo_Kummelin_sketseist%C3%A4&ol-did=20779249#J%C3%A4m%C3%A4vitsien_kaatopaikalla
- Malmberg, T. (1984). *Journalismikritiikki*. Tampereen yliopisto.
- Matikainen, J., & Villi, M. (2018). Uutismaailma ja journalistit Twitterissä – Joukkoviestintää vai vuorovaikutusta? Teoksessa *Twitter viestintänä: Ilmiöt ja verkostot* (ss. 193–210). Vastapaino.
- Merriam-Webster. (ei pvm.-a). *Cancel culture*. Merriam-Webster Dictionary. Noudettu 23. marraskuuta 2022, osoitteesta <https://www.merriam-webster.com/dictionary/cancel+culture>

Merriam-Webster. (ei pvm.-b). *Sophist*. Merriam-Webster Dictionary. Noudettu 17. marraskuuta 2022, osoitteesta <https://www.merriam-webster.com/dictionary/sophist>

Merriam-Webster. (ei pvm.-c). *Woke*. Merriam-Webster Dictionary. Noudettu 23. marraskuuta 2022, osoitteesta <https://www.merriam-webster.com/dictionary/woke>

Pakankoski, T. (2007). Absurdista utopiaan. Satiirin lähikäistteitä. Teoksessa S. Kivistö & T. Ikonen (Toim.), *Satiiri: Johdatus lajin historiaan ja teoriaan* (ss. 234–243). Yliopistopaino.

@panuraatikainen. (2022, elokuuta 22). @Hikipediainfo Kyllä todellinen liberaali sallii lakien rikkomisen, jos ei pidä niistä laeista. [Tweet]. Twitter. <https://twitter.com/panuraatikainen/status/1561743555483287555>

Puopolo, I. (2022, elokuuta 16). *Get this. Sananvapaus EI sisällä mitään mystistä "vastuuta". Päinvastoin se suo jokaiselle oikeuden puhua niin kuin itse tahtoo. MUILLA on vastuu joko sietää se tai olla kuuntelematta. Rikosvastuu seuraa sitten, JOS seikkailee sananvapauden suojan ulkopuolelle.* Twitter. <https://twitter.com/ivanpuopolo/status/1559446613919256580>

Ruoho, I., & Kuusipalo, J. (2018). Läsnaolon voimaa: Poliitiikan ja median eliittiverkostot Twitterissä. Teoksessa P. Isotalus, J. Jussila, J. Matikainen, & M. Boedeker (Toim.), *Twitter viestintänä: Ilmiöt ja verkostot* (ss. 51–65). Vastapaino.

- SCARAMUSSY LOCKDOWN [@sousukeyamazaki]. (2015, maaliskuuta 30). *Me: ITS SO HOT TODAY WTFUCK IM GOING TO MELT I AM DYING LORD SAVE ME also me: (JUGS DOWN A 2 CUPS OF FRESHLY MADE HOT BLACK COFFEE)* [Tweet]. Twitter. <https://twitter.com/sousukeyamazaki/status/582337030207705088>
- Shifman, L. (2014). *Memes in Digital Culture*. The MIT Press. <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=e000xww&AN=649171&site=ehost-live>
- Taylor, C. C. W., & Lee, M.-K. (2020). The Sophists. Teoksessa E. N. Zalta (Toim.), *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Fall 2020). Metaphysics Research Lab, Stanford University. <https://plato.stanford.edu/archives/fall2020/entries/sophists/>
- Vainikka, E. (2016). Avaimia nettimeemien tulkintaan – Meemit transnationaalina mediailmiönä. *Lähikuva – audiovisuaalisen kulttuurin tieteellinen julkaisu*, 29(3), Art. 3. <https://doi.org/10.23994/lk.59500>
- Vaismaa, P. (2022, elokuuta 18). *Nyt se on varmaa: Marin-videolla lauletaan jauhojen-gistä*. Iltalehti. <https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/f6028179-18c5-44d1-a6b7-caac4e655c7f>
- Vandelanotte, L. (2021). Creative constructs, constructions, and frames in Internet discourse. *Constructions & Frames*, 13(1), 160–191. <https://doi.org/10.1075/cf.00050.van>

- Vehkoo, J. (2012). Kritiikin vaikein muoto on itsekritiikki. *Journalismikritiikin vuosikirja 2012*, 4–6.
- Virgin vs. Chad*. (2022, heinäkuuta 10). Know Your Meme. <https://knowyour-meme.com/memes/virgin-vs-chad>
- Virolainen, M., & Luoma-aho, V. (2018). Kaapattu hashtag? Organisaatiot ja brändit sosiaalisessa mediassa. Teoksessa *Twitter viestintänä: Ilmiöt ja verkostot* (ss. 152–173). Vastapaino.
- Väliverronen, E., & Raittila, P. (1998). Vallattomat toimittajat? *Media & viestintä*, 21(2), Art. 2. <https://journal.fi/mediaviestinta/article/view/61357>
- Wiggins, B. E., & Bowers, G. B. (2015). Memes as genre: A structurational analysis of the memescape. *New Media & Society*, 17(11), 1886–1906.
<https://doi.org/10.1177/1461444814535194>
- Zirugo, D. (2021). Audiences as Agents of Collective Memory – Implications for Press Criticism and Journalism Boundaries. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 65(2), 270–288. <https://doi.org/10.1080/08838151.2021.1933984>
- Ödmark, S., & Harvard, J. (2021). The democratic roles of satirists. *Popular Communication*, 19(4), 281–294. <https://doi.org/10.1080/15405702.2021.1929995>

LIITTEET

Aineisto:

Twiitti 1	<p>https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1478482043910729734</p> <p> Hikipedia @Hikipediainfo</p> <p>Replying to @Koso_muminski @organik_music and 46 others</p> <p>lo and behold</p> <div data-bbox="403 1305 1251 1727"><p>Pelaaja sai ulosajon – rakastui tuomariin</p><p>Huolestuttava seksi-ilmiö Ruotsissa: "Kylvemme kupassa"</p><p>Moottorisahasurmaaja kimpaantui ja puhui sekavia oikeudessa</p><p>Lehmä hyökkäsi Top Gear -tähdien kimppuun -kivekset tohjona</p></div> <p>11:42 PM · Jan 4, 2022 · Twitter Web App</p> <p>20 Likes</p>
-----------	--

Twiitti 2

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1480138901612343298>

Hikipedia
@Hikipediainfo

311. Ukkola-syndrooma on oireyhtymä, jota sairastavalla on pakonomainen tarve moralisoida ja kritisoida purevasti muiden käytöstä, mutta samaan aikaan äärimmäisen heikko kyky sietää pienintäkään itseensä kohdistuvaa kritiikkiä tai huulenheittoa.

hikipedia.org/wiki/Ukkola-sy...

[Translate Tweet](#)

1:26 PM · Jan 9, 2022

4 Retweets 1 Quote Tweet 38 Likes

Twiitti 3

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1480145169139785729>

Hikipedia
@Hikipediainfo

Eräs Ukkola-syndroomaan usein liittyvä tiedostamaton pakko-oire on, että potilas syylistyy ennen pitkää (ja toisinaan jopa saman tien) enemmän tai vähemmän räikeästi itse johonkin sellaiseen toimintaan, josta on soimannut muita.

[Translate Tweet](#)

1:51 PM · Jan 9, 2022 · Twitter Web App

20 Likes

Twiitti 4

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1484834315720704007>

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

Jaa-a, mitähän olisi voinut tapahtua. Täysi mysteeri.

[Translate Tweet](#)

kustelu

**nin Oulun kaupunginvaltuu
vat pelon ja turvattomuude
iristä, nyt asiat ovat toisin
ssa on tapahtunut?**

12:24 PM · Jan 22, 2022 · Twitter Web App

9 Retweets 141 Likes

Twiitti 5

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1488243533010063365>

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

Yle A-studio huomenna: Oliko YouTube väärässä poistaessaan Pekkka666Q:n videon "Vauvojen Ravistelun Terveysyödyt – Kokeile Heti"? Kyllä, sanoo yo Puopolo, sillä täydellistä totuutta on mahdoton saavuttaa. Sannikka haastattelee Rudolf Hessiä meedion välityksellä. Muista katsoa!

[Translate Tweet](#)

10:11 PM · Jan 31, 2022 · Twitter Web App

94 Retweets 3 Quote Tweets 911 Likes

Twiitti 6

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1488246768395595784>

Hikipedia @Hikipediainfo · Jan 31

...

Yle A-studio huomenna: Oliko YouTube väärässä poistaessaan Pekka666Q:n videon "Vauvojen Ravistelun Terveysyödyt – Kokeile Heti"? Kyllä, sanoo yo Puopolo, sillä täydellistä totuutta on mahdoton saavuttaa. Sannikka haastattelee Rudolf Hessiä meedion välityksellä. Muista katsoa!

4

97

911

Oiva Migreeni 🇫🇮 🍷 🍷 @OMigreeni · Jan 31

...

Replying to @Hikipediainfo

Latina hieman heikkoa mutta puopolo kai uunissa tehtyä kukkoa

1

1

Oiva Migreeni 🇫🇮 🍷 🍷 @OMigreeni · Jan 31

...

Replying to @OMigreeni and @Hikipediainfo

Tuo poloinen

1

1

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

Replying to @OMigreeni

kreikasta tulee, harva tietää että "Puopoloion" oli Platonin vittumaisin dialogi wnb-demagogisen kuspääsolistin kanssa

[Translate Tweet](#)

10:24 PM · Jan 31, 2022 · Twitter Web App

4 Likes

Twiitti 7

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1492935035783196675>

Hikipedia
@Hikipediainfo

Called it. "Jonkun parahtaminen" on aina mainio kimmoke kolumnille, ja miksipä sitten odotella enää parempaa tilaisuutta käynnistää lopullinen romahduksensa

[Translate Tweet](#)

Mää missä "jutku" tai "neek-" (HS lähitulevaisuudessa)
Itkossaan pitämä puolustuspuhe julkierityytymistä seuraavan somekohun varalle. Sisällyttää yhdistelmän kaikki Sipilän kolumnien peruspiirteet: totaalisen mielisyyden, laimean saakka menevän ilkeyden,^[1] argumenttien erottelun esittäjän biologisen sukupuolen ja ajatusten täydellisen puuttumisen.
kaa]

...yisesti NAISIA koskeva ongelmaksi, joten kukaan on syytä vahvistaa ja kaltoaan pakottaa kaikki n...
naistaitteilla." Olisi sen sijaan pyytänyt anteeksi etuoikeutettua asemaansa. Tai edes valittanut naisen osan kovuutta.
Ei siis yllätys, että somessa suututtiin. Adele käyttäytyi kuin terf, parahti joku. Mutta mikä on terf?
Haukkumasanaksi tarkoitettua *trans-exclusionary radical feminist* -ilmauksen voi halutessaan ymmärtää vanhan koulukunnan naisasianaiseksi, jonka mielestä biologisellakin sukupuolella on väliä. Terfiksi haukkuminen on nykyään myös kätevä tapa hiljentää nainen, joka toivottaa liian kovaäänisesti väärin ajatuksiaan.
ERITYISEN häpeämätöntä terfeissä on se, että monet heistä eivät edes osaa hävetä. Hävyttömimmät ovat jopa painattaneet terfeemaisia teepaitoja ja pasteeraavat ne päällään julkisilla paikoilla – vähän niin kuin Suomessa kuutisen vuotta sitten niin sano...

8:53 PM · Feb 13, 2022 · Twitter Web App

2 Retweets 1 Quote Tweet 33 Likes

Twiitti 8

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1495758412273102856>

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

"Joo ilmasto ahdistaa, mutta vielä pahemmin psyyke hajoaa jos en tee kuutta lentomatkaa vuodessa. Kirjoitan tästä syvällisesti uusimmassa kolumnissani." - Marie Antoinette

[Translate Tweet](#)

Tim Urban @waitbutwhy · Feb 20

Marie Antoinette

[Show this thread](#)

3:52 PM · Feb 21, 2022 · Twitter Web App

27 Likes

Twiitti 9

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1497530653415510023>

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

Konfliktin todelliset uhrit saavat viimein puheenvuoron. SVS on muuten vielä vielä 2010-luvulla levittänyt kartoja, joissa osia Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Kazakstanista on esitetty Venäjään kuuluvina.

[Translate Tweet](#)

Suomi–Venäjä -seuraan kohdistuu vihapuhetta

Puheenjohtaja ja pääsihteeri toivovat, että Venäjän valtopoliitikka ja kansalaiset osattaisiin pitää erillään.

Marjo Oikarinen
Turun Sanomat/LM

Suomi–Venäjä-seura (SVS) on sosiaalisen median tileillään ja jäsenkirjeessään tuominut selkeästi Venäjän toimet Ukrainassa. Seura on saanut aika ajoin niskaansa vihapuhetta sosiaalisessa mediassa, koska se on ymmärretty jollain tavalla Venäjän hallinnon kumppaniksi.

– Tästä ei tietenkään ole kyse vaan kulttuurijärjestöstä, seuran puheenjohtaja, kansanedustaja **Petri Honkonen** (kesk)

FAKTA

Suomi–Venäjä -seura

■ **Poliittisesti** sitoutumaton kansalaisjärjestö, joka edistää kulttuuriyhteistyötä ruohonjuuritasolla.

■ **Perustettu** 1944

Suomi–Neuvostoliitto-seuran nimellä.

■ **Noin 9500** jäsentä ja 169 paikallisosastoa eri puolilla Suomea.

■ **Jäsenistä** suurin osa on suomalaisia, mutta mukana on myös Suomesa asuvia venäläistaustaisia ja kaksoiskansalaisia.

■ **Hallituksen** puheenjohtaja Petri Honkonen.

■ **Saa** valtionavustusta toimintaansa noin miljoona euroa vuodessa.

1:15 PM · Feb 26, 2022 · Twitter Web App

1 Retweet 34 Likes

Twiitti 10

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1497866208611287042>

Hikipedia
@Hikipediainfo

Siitäpä saatiin varsin "nätti" alku Haapala-hikisitaattisivulle. hiki.pedia.ws/wiki/Hikisitaat... Nevö forget ja sillee

[Translate Tweet](#)

Antti Arnkil @arnkil · Feb 27
Timo Haapala vs. kaikki.

Timo Haapala
@TimoHaapala

Merikihut pitäisi ampua kaikki. Suomessakin tuo roistolintu on uojeltu. [#avaraluonto](#)

9.19 · 25.7.2020 · [Twitter for iPhone](#)

Timo Haapala
@TimoHaapala

Jaikka tekee kipeää, kaikki venäiset tulee syyllistää diktaattori-fasisti Putinin toimista. Muuten Venäjä ei opi. Koko kansa vastaa.

.11 · 27.2.2022 · [Twitter for iPad](#)

11:28 AM · Feb 27, 2022 · [Twitter Web App](#)

1 Retweet **32** Likes

Twiitti 11

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1498964827267608577>

Hikipedia
@Hikipediainfo

Mikä vittu teitä entisiä Tiede-lehden kolumnisteja oikein vaivaa?

[Translate Tweet](#)

The screenshot shows a tweet thread. The main tweet is from Hikipedia (@Hikipediainfo) and contains a link to a tweet by Alan MacLeod. The thread includes several replies, including one from Vorkoz (@Vorkoz) and another from Jarmo Räsänen (@JarmoRasänen). The replies discuss the credibility of the source (MintPress News) and the nature of the propaganda being shared.

Vorkoz @Vorkoz · Feb 24

Kolmas esimerkki venäläismielisestä propagandasta jota suomalaisten vasemmistolaisten olen nähnyt jakavan jopa viime aikoina on disinfo-sivusto MintPress News. Tässä esimerkki Mintpressin toimittajalta Ukraina-vastaisesta propagandasta

archive.fo/ouAbH

[Show this thread](#)

12:13 PM · Mar 2, 2022 · Twitter Web App

5 Likes

Twiitti 12

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1501861675305209860>

Hikipedia
@Hikipediainfo

runoteos, jossa lainataan laajasti Hesarin kolumneja ja timanttisisältöä, punainen lanka hukkuu, mieli hajoaa, aivot varastaa ideoita pistorasioista:

Texas, Saskat

[Translate Tweet](#)

12:05 PM · Mar 10, 2022 · Twitter Web App

1 Retweet 3 Likes

Twiitti 13

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1508105860274348039>

Hikipedia
@Hikipediainfo

Suomi rahoittaa *tappavien patogeenien tutkimusta ja viljelyä* lukuisissa *biolaboratorioissa* joita on mm. maan joka sairaalassa. Jotta Suomen Giuliani [@ivanpuopolo](#) ei kantelisi Kreliin: näin on siksi, että potilaiden näytteitä ei vielä osata päätellä halki Puhtaalla Logiikalla

[Translate Tweet](#)

Ivan Puo... @ivanpuo... · 26. maalisk. ...

"Sähköpostit osoittavat, että Hunter Biden rahoitti tappavien patogeenien tutkimusta Ukrainassa Metabiota-nimisen yhtiön kautta."

"Venäjän aiemmin propagandaksi leimattu väite on ainakin osittain totta."

[dailymail.co.uk](https://www.dailymail.co.uk)

Hunter Biden helped secure millions for biotech research Ukraine

195 130 652

6:37 PM · Mar 27, 2022 · Twitter Web App

12 Retweets 1 Quote Tweet 128 Likes

Twiitti 14

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1516168371091484674>

Hikipedia
@Hikipediainfo

Kirjoittiko [@yljuonikas](#) tämän?

[Translate Tweet](#)

kansallinendynamiikka.fi

Unet keskustelevat unien kanssa – Social Dreaming - Kansallinen dynamiikka

Luovuus on rikkaus ja voimavara, jonka kehittämiseen Social Dreaming-
menetelmä pyrkii. Unen rikkaiden ja värikkäiden assosiaatioiden ja siltojen ...

12:34 AM · Apr 19, 2022 · Twitter Web App

1 Retweet 5 Likes

Twiitti 15

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1531697830259212288>

Hikipedia
@Hikipediainfo

Miettikää miten lähellä Saska oli pudota AlfaTV:n
kuiluun, ellei sen muu perhe olisi ollut Hesarissa töissä

[Translate Tweet](#)

9:03 PM · May 31, 2022 · Twitter Web App

3 Retweets 66 Likes

Twiitti 16

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1532377470657351682>

Hikipedia @Hikipediainfo · Jun 2

Ei ole helppoa olla kolumnisti nykypäivänä. Kun kompuroit prestige-mediasta käppäkanaville, on näkyvyyttä ylläpidettävä lappamalla tuuttiin kuutiokaupalla teurasjätettä Jenkkilän kulttuurisotatantereelta. Olet melkein 50 etkä edes tiedä, mikä ovat suomen pronominit.

ILTALEHTI

Sanna Ukkola
Tänään klo 8:03

Ei ole helppoa olla lapsi nykypäivänä. Kun singahdat kohdusta, äiti kyllä julistaa somessa uutisen kavereilleen, mutta postauksessa sinua kutsutaan vauvaksi tai lapseksi, ei tytöksi, pojaksi eikä missään tapauksessa prinsessaksi. Sellaiset katosivat maailmasta vuonna 2018.

Ennen vanhaan taapero sai valita kaupasta oman pehmonallen, nyt sinun pitää valita oma sukupuolesi ennen kuin täytät kolme vuotta. Onneksi sukupuolta voi jo kohta vaihtaa päivittäin fiiliksen mukaan, vähän niin kuin potkukupukua.

Kun opit puhumaan, vanhemmat jo tenttaavat sinulta sukupuolipronominejasi. Et edes tiedä, mikä on pronomini.

3 7 153

Twiitti 17

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1532378570676486144>

Hikipedia @Hikipediainfo · Jun 2

Sen verran on kiiteltävä Sanna Ukkolan integriteettiä, että hän liittää mukaan lähdelinkit, joita klikkailemalla voi yleensä pelkän otsikon perusteella selvittää hänen valehtelevan

Kotimaa | Koulut

Sukupuolineutraali Hymy-patsas tulee vanhojen tyttö- ja poikapatsaiden rinnalle

Uudenlaista patsasta tyttö- ja poikapatsaiden rinnalle oli kouluissa toivottu jo pitkään. Palautetta on tullut etenkin yläkouluikäisiltä nuorilta.

Uuden sukupuolineutraali patsaan on suunnitellut perussuomen kuvataiteilija Jarmo Valtanen. KUVA: MARKKU NEUMINEN & BIRNA REKKA JÄRVIENEN

Marjo Valtavaara HS
29.1.18.08

1 1 36

Twiitti 18

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1532391745987784714>

Hikipedia @Hikipediainfo · Jun 2

friendly reminder: jos et kutsu Sanna Ukkolaa "Mrs. Matias Turkkilaksi", kiellät näiden ihmisten sukupuoli ja heteroseksuaalisuuden

Timo Kilpiäinen @TimoKilpiainen · Jun 2

Ukkola väittää perunapäiden muuttuneen sukupuolineutraaleiksi. Tämä on täysin valheellinen väite. Brändin nimi muuttui muodosta Mr. Potato Heads muotoon Potato Heads.

Herra ja rouva perunapää ovat yhä edelleen myynnissä. Tämänkin olisi voinut tsekata noin kolmessa sekunnissa.

[Show this thread](#)

markkinoille uus
aleja leluja: esime
erra ja Rouva Per
e vuonna sukupu

1

30

Twiitti 19

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1532460249550143535>

Matti Hämeenaho @MattiHameenaho · Jun 2

Replying to @Hikipediainfo

Sanna on yksi harvoista toimittajista jotka uskaltaa kirjoittaa asioita mistä muut vaikenee.

Yleensä jos jostain arvostelee, on kohteliasta kertoa siitä hänelle:

Ping @Sukkola

1

Hikipedia
@Hikipediainfo

Replying to @MattiHameenaho

Vaikka valehteluun jatkuvasti uskaltautuvalla Sanna Ukkolalla onkin kaiken lisäksi keino luetun ymmärrys, hän sentään osaa tunnetusti ihan itse googlettaa ja hakea oman nimensä mainintoja ilman melodramaattisten käytösopasesiliinon apua

[Translate Tweet](#)

11:32 PM · Jun 2, 2022 · Twitter Web App

2 Likes

Twiitti 20

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1541493809678323712>

Hikipedia
@Hikipediainfo

Dosentti Tytinähyypiö: Enemmistö kansasta haluaa 12-vuotiaiden synnyttävän. Tulkitseminen on vastoin oikeusvaltiota. New Yorkissa abortti on laillinen syntymän jälkeenkin. Dinosaurukset rakensivat pyramidit

A-studion toimittaja: Kiitos tästä aivan erinomaisesta analyysistä

[Translate Tweet](#)

9:48 PM · Jun 27, 2022 · Twitter Web App

53 Retweets 7 Quote Tweets 645 Likes

Twiitti 21

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1544713746764947456>

sakri pölönen @sakripol · Jul 5
kolumnistiaivot ensioireet tunnistaminen

9

1

38

Hikipedia
@Hikipediainfo

Replying to @sakripol

-vahva briljeerausvietti viitata klassilliseen antiikkiin, et välitä vaikka menisi päin helvettä
-selität auki sanat "koivu" tai "Ranska"
-"Mutta."

[Translate Tweet](#)

7:03 PM · Jul 6, 2022 · Twitter Web App

18 Likes

Twiitti 22

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1544713925064855554>

sakri pölönen @sakripol · Jul 5
kolumnistiaivot ensioireet tunnistaminen

9

1

38

Hikipedia @Hikipediainfo · Jul 6
Replying to @sakripol

-vahva briljeerausvietti viitata klassilliseen antiikkiin, et välitä vaikka menisi päin helvettä
-selität auki sanat "koivu" tai "Ranska"
-"Mutta."

1

18

Hikipedia
@Hikipediainfo

Replying to @Hikipediainfo and @sakripol

-joku totaalisen vanhentunut muistuma lukion oppikirjasta tai yliopiston johdantokurssilta joko irrallisena töksäytyksenä tai sitten koko kirjoituksen pohjana, välimuotoja ei ole

[Translate Tweet](#)

7:04 PM · Jul 6, 2022 · Twitter Web App

11 Likes

Twiitti 23

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1553017957143420930>

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

Valitse toimittajamentorisi

tähtitoimittaja Sanna Olkiukkola	jämävitsinikkari
<p>ei yhtään hauska suhtautuu itseensä ja työhönsä kuoleman- vakavasti googlettaa nimeään joka päivä</p> 	<p>käyttää tarinankertojan lahjojaan frendin ilahduttamiseen ei ota työtä turhan vakavasti "älä siitä välitä" "Eet sä mitään tyriny. Kuule hei, sä olit oikein hauska." lunki kaveri</p>
<p>kaikki tekstit omahyväistä huttua ja kuivannokkelaa ilkeilyä ottaa yhteyttä esimieheesi jos jaat tämän</p>	<p>tärkeä tulonlähde Tampereen kapakayrittäjille</p>

5:01 PM · Jul 29, 2022 · Twitter Web App

12 Retweets 110 Likes

Twiitti 24

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1560358532658204674>

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

Anonyymi asiantuntija (Börje Börgelsson?)
analysoimassa Iltalehdessä jauhokrebausvideon
humalaisfonetiikkaa päivänä, jona venäläiskoneet
loukkaavat Suomen ilmatilaa uutiskatveessa, on kyllä
sellainen kuvio, johon on hemmetin vaikea tällain
huumoritilin ylläpitäjänä sanoa mitään.

[Translate Tweet](#)

11:10 PM · Aug 18, 2022 · Twitter Web App

89 Retweets 2 Quote Tweets 536 Likes

Twiitti 25

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1560363760237350914>

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

Minä: (alkaa lukea JSN:n Journalistin ohjeita)
Iltalehden toimittaja: Kato tuonne! Nimettömänä
pysyttelevä ääniteknikka-asiantuntija! (tempaisee
lapun kädestäni ja syö sen)

[Translate Tweet](#)

11:31 PM · Aug 18, 2022 · Twitter Web App

29 Retweets 347 Likes

Twiitti 26

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1561743048631099394>

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

339. Ivan Puopolon moraalifilosofian mukaan
"vastuuta" ei ole olemassa, vaan ihmisen täytyy saada
toimia ihan miten ikinä lystää niin kauan kuin ei riko
lakia. Tekojen kohteella on vastuu päättää, haluaako
altistua vai olla altistumatta teon seurauksille.

hiki.pedia.ws/wiki/Ivan_Puop...

[Translate Tweet](#)

6:52 PM · Aug 22, 2022 · Twitter Web App

16 Likes

Twiitti 27

<https://twitter.com/Hikipediainfo/status/1561745077067718657>

Hikipedia @Hikipediainfo · Aug 22

...

339. Ivan Puopolon moraalifilosofian mukaan "vastuuta" ei ole olemassa, vaan ihmisen täytyy saada toimia ihan miten ikinä lystää niin kauan kuin ei riko lakia. Tekojen kohteella on vastuu päättää, haluaako altistua vai olla altistumatta teon seurauksille. [hiki.pedia.ws/wiki/Ivan_Puop...](https://wiki.hiki.pedia.ws/wiki/Ivan_Puop...)

2

16

panu raatikainen @panuraatikainen · Aug 22

...

Replying to @Hikipediainfo

Kyllä todellinen liberaali sallii lakien rikkomisen, jos ei pidä niistä laeista.

1

6

Hikipedia
@Hikipediainfo

...

Replying to @panuraatikainen

Puopolo onkin autoritaarisena liberaalina ihan oma erityistapauksensa.

[Translate Tweet](#)

7:00 PM · Aug 22, 2022 · Twitter Web App

4 Likes

